

Promemoria

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen

Lagstiftningsåtgärder med anledning av
EU:s gröna taxonomiförordning

Fi2021/01011
Mars 2021

Innehållsförteckning

1	Promemorians huvudsakliga innehåll	4
2	Lagförslag	5
2.1	Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken.....	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.	7
2.3	Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	8
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	11
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	13
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	14
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	17
3	Ärendet och dess beredning	18
4	EU:s gröna taxonomiförordning	18
4.1	Klassificering av miljömässigt hållbar verksamhet	18
4.2	Standarder och offentliga åtgärder	19
4.3	Kompletterande upplysningskrav	19
4.4	Hållbarhetsrapportering enligt taxonomin.....	20
5	Standarder och andra offentliga åtgärder	21
6	Kompletterande upplysningskrav för vissa aktörer på finansmarknadsområdet	22
6.1	Upplysningar om att ytterligare information ska inkluderas i informationsbroschyrer och årsrapporter	22
6.2	Behörig myndighet, tillsyn och sanktioner	23
6.3	Förtydliganden när det gäller försäkringsförmedlare och värdepappersbolag	26
6.4	Informationskrav för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten.....	27
6.5	Avgifter till Finansinspektionen	28
7	Upplysning om krav på hållbarhetsrapportering enligt EU:s gröna taxonomiförordning	29
8	Ikraftträdande.....	30
9	Förslagets konsekvenser	31
10	Författningskommentar	34
10.1	Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken	34
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.	35
10.3	Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)	36

10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	39
10.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	41
10.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder	42
10.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution.....	44
Bilaga	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088	46

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian lämnas förslag till lagstiftningsåtgärder med anledning av EU:s gröna taxonomiförordning. Förslagen innebär i huvudsak följande.

- Upplysningsbestämmelser införs i några lagar på fondområdet om att det i EU-förordningen finns ytterligare bestämmelser om vad en informationsbroschyr och en årsberättelse ska innehålla.
- Fondförvaltare ska betala årliga avgifter för Finansinspektionens verksamhet enligt EU-förordningen.
- Det införs ett krav på att fondförvaltare ska lämna information enligt EU-förordningen för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten.
- Finansinspektionens tillsyn över vissa pensionsstiftelser som är tjänstepensionsinstitut utvidgas så att tillsynen även omfattar att pensionsstiftelserna följer EU-förordningen.
- Det förtydligas att även små försäkringsförmedlare och värdepappersbolag med färre än tre anställda ska tillämpa EU-förordningen.
- Upplysningsbestämmelser införs i årsredovisningslagen om att det i EU-förordningen finns ytterligare bestämmelser om vad en hållbarhetsrapport ska innehålla.

Förslagen i promemorian behandlar inte frågan om vad som är miljömässigt hållbart. Den frågan behandlas i EU:s gröna taxonomiförordning och i delegerade akter som antas av kommissionen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022, vilket är den tidpunkt då EU:s gröna taxonomiförordning ska börja tillämpas i de delar som gäller förordningens klimatrelaterade miljömål.

2 Lagförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

Härigenom föreskrivs att 64 kap. 17 c § socialförsäkringsbalken ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:102

Föreslagen lydelse

64 kap.

17 c §

Ett fondavtal ingås efter ansökan av en fondförvaltare hos Pensionsmyndigheten. Om ansökan bifalls, är ett avtal ingånget mellan fondförvaltaren och Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska bifalla ansökan, om

1. fondförvaltaren uppfyller krav på verksamhetshistorik,
2. fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn,
2. fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i
 - a) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och
 - b) artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088,
3. fondförvaltaren åtar sig att på begäran lämna sådana informationshandlingar som avses i 4 kap. 15, 16 a och 18 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder till pensionssparare som har valt eller överväger att välja förvaltarens fond i premiepensionssystemet,
4. fondförvaltaren åtar sig att inte ta ut några avgifter för inlösen av fondandelar,
5. fondförvaltaren åtar sig att, med eller utan prisnedsättning, inte ta ut avgifter i övrigt utöver vad som godtagits av Pensionsmyndigheten,
6. fondförvaltaren åtar sig att för varje år till Pensionsmyndigheten rapportera dels alla kostnader som har tagits ut ur fonden, uppdelade på olika kostnadslag, dels de kostnader som dagligen belastat fonden redovisade per fondandel, och då ange hur stor del som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna,
7. fonden uppfyller krav på avkastningshistorik,
8. fonden uppfyller krav på minsta tillåtna förvaltad kapital utanför premiepensionssystemet, och

9. fondförvaltaren och fonden i övrigt uppfyller de villkor i fondavtalet som Pensionsmyndigheten bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

Härigenom föreskrivs att 34 § lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:103

Föreslagen lydelse

34 §

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse förvaltas i enlighet med 10 a § första stycket andra meningen och andra stycket, 10 b–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d och 16 a–16 l §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser.

Finansinspektionen ska också utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer

1. artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

1. artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.3 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Härigenom föreskrivs i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554) dels att 7 kap. 2 och 31 c §§ ska ha följande lydelse, dels att det ska införas en ny paragraf, 6 kap. 12 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

12 a §

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § och som

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/340/EEG, och

2. under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

7 kap.

2 §¹

Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om

1. företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som upprättas av ett överordnat moderföretag, och

2. det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt

a) lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv

a) lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv

2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/102/EU,

b) internationella redovisningsstandarder som har antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 297/2008, eller

c) redovisningsstandarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga med internationella redovisningsstandarder enligt b.

Första stycket gäller även om något dotterföretag av skäl som anges i 5 § andra stycket inte omfattas av den upprättade koncernredovisningen.

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska beslutas om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska det som i nämnda paragrafer sägs om att handlingarna ska hållas tillgängliga i stället tillämpas på det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Första stycket gäller inte,

1. om delägare som har en ägarandel i moderföretaget på minst tio procent senast sex månader före räkenskapsårets utgång hos moderföretagets styrelse eller motsvarande ledningsorgan har krävt att en koncernredovisning ska upprättas, eller

2. om andelarna i moderföretaget eller överlåtbara värdepapper som moderföretaget har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Den som enligt första stycket inte upprättar någon koncernredovisning ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det överordnade moderföretag som upprättar den i stycket nämnda koncernredovisningen.

2013/34/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/102/EU,

b) internationella redovisningsstandarder som har antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 297/2008, eller

31 c §²

Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12 och 13 §§. Om förvaltningsberättelsen för koncernen innehåller en sådan uppgift som avses i 6 kap. 11 § andra stycket, tillämpas även 6 kap. 14 §.

Det som sägs i 6 kap. 11–14 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om företaget ska i stället avse koncernen.

Det som sägs i 6 kap. 11, 12, 13 och 14 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om företaget ska i stället avse koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a § och

1. som är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och

2. vars koncern under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 15 och 18 a §§ och 10 kap. 11 § lagen (2004:46) om värdepappersfonder¹ ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:105

Föreslagen lydelse

4 kap.

15 §

För varje värdepappersfond ska det finnas en aktuell informationsbroschyr.

Informationsbroschyren ska innehålla

1. fondbestämmelserna,
2. de ytterligare uppgifter som behövs för att man ska kunna bedöma fonden och den risk som är förenad med att investera i den,
3. en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil,
4. uppgifter om det arbete eller de funktioner som fondbolaget får uppdra åt någon annan att utföra enligt 4 och 5 §§,
5. uppgifter om vilka tillgångsslag fondmedlen får placeras i,
6. för det fall fondmedlen får placeras i derivatinstrument, uppgifter om i vilket syfte och hur det möjliga resultatet av användningen av derivatinstrument kan påverka fondens riskprofil, och
7. uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy.

För en värdepappersfond som hänvisar till ett referensvärde som avses i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 finns det i artikel 29.2 ytterligare bestämmelser om informationsbroschyrens innehåll.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *och*

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, *och*

¹ Senaste lydelse av lagens rubrik 2013:563.

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

18 a §

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365, och	1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365,
2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.	2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
	3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.

Bestämmelser om vad en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

10 kap.

11 §

Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt
 - a) denna lag,
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, och
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, samt
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
 - d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 a och 2 b §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:106

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 a §

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn finns bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för den som tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning enligt denna lag.

Bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för den som tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning enligt denna lag finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

2. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

2 b §

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 ska även gälla för

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 och i artiklarna 5–7 i Europaparlaments och rådets förordning (EU) 2020/852 ska även gälla för

- 1. värdepappersbolag som*
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och*
 - har färre än tre anställda, och*
- 2. utländska värdepappersföretag som*
 - driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud som är etablerade i Sverige,*
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och*
 - har färre än tre anställda.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 10 kap. 1 och 5 §§ och 13 kap. 15 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:107

Föreslagen lydelse

10 kap.

1 §

För varje EES-baserad alternativ investeringsfond som AIF-förvaltaren förvaltar och för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför inom EES ska det finnas en aktuell informationsbroschyr. Informationsbroschyren ska innehålla uppgifter om

1. fondens investeringsstrategi och mål samt de omständigheter under vilka dessa eller investeringspolicyn kan ändras,

2. var mottagarfonden är etablerad om fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond samt information om var de underliggande fonderna är etablerade om fonden är en fond-i-fond,

3. de tillgångsslag som fonden får placera i och fondens riskprofil, inklusive information om användande av finansiell hävstång,

4. de viktigaste rättsliga följderna av en investering i fonden,

5. AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, revisorer och andra tjänsteleverantörer,

6. ansvarsförsäkring eller tillgängliga medel i enlighet med 7 kap. 5 § för att täcka eventuella skadeståndsanspråk,

7. delegering av förvaltnings- och förvaringsfunktioner,

8. principer och rutiner för värdering av tillgångarna i fonden,

9. hantering av likviditetsrisker och rätt till inlösen samt förfarande och villkor för emission och försäljning av andelar eller aktier,

10. avgifter och alla andra kostnader samt maximibelopp för direkta och indirekta avgifter och kostnader som belastar fondens investerare,

11. förvaltarens principer för likabehandling av investerare och rätt till förmånligare villkor för någon investerare i fonden,

12. fondens primärmäklare samt relevanta arrangemang mellan sådan mäklare och fonden,

13. hur och när regelbunden information om fonden enligt 9 och 10 §§ lämnas,

14. den senaste årsberättelsen enligt 4 § och det senaste beräknade nettotillgångsvärdet (NAV) eller marknadsvärdet för fondens andelar eller aktier, och

15. historisk avkastning.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering

och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, *och*

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, *och*

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

För en alternativ investeringsfond som omfattas av ett krav på att offentliggöra prospekt behöver AIF-förvaltaren endast lämna information enligt första stycket som inte redan framgår av prospektet.

5 §

Årsberättelsen ska innehålla

1. en balansräkning eller annan redovisning av tillgångar och skulder,
2. en resultaträkning,
3. en verksamhetsberättelse,
4. information om väsentliga förändringar i den information som ska lämnas enligt 1, 9 och 10 §§, och
5. information om ersättningar.

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365, *och*
2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365,
2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, *och*
3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.

Uppgifterna om räkenskaperna i årsberättelsen ska sammanställas i enlighet med

1. bestämmelserna om redovisning i den alternativa investeringsfondens hemland eller, om det är fråga om en icke EES-baserad alternativ investeringsfond, i det land där fonden är etablerad, och
2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande regelverk.

13 kap.

15 §

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt

a) denna lag,

b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,

e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131, *och* e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,

f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, *samt* f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, *och*

g) *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt*

2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 1 a och 1 b §§ lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:108

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn finns bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter.

Bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter finns i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

2. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

1 b §

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 ska även gälla för försäkringsförmedlare som har färre än tre anställda.

Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 och i artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning 2020/852 ska även gälla för försäkringsförmedlare som har färre än tre anställda.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

3 Ärendet och dess beredning

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, i det följande benämnd EU:s gröna taxonomiförordning, innehåller kriterier för att avgöra om en ekonomisk verksamhet ska anses miljömässigt hållbar i syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar (artikel 1). Förordningen finns i *bilagan*.

Förordningen innehåller vissa krav som rör standarder, upplysningar och redovisning (artiklarna 4–8). På vissa punkter kompletterar den de krav som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, i det följande benämnd EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Med anledning av den sistnämnda förordningen har riksdagen nyligen beslutat vissa lagändringar (prop. 2020/21:66, bet. 2020/21:FiU19, rskr. 2020/21:189).

I denna promemoria lämnas förslag till lagändringar som föranleds av EU:s gröna taxonomiförordning.

4 EU:s gröna taxonomiförordning

4.1 Klassificering av miljömässigt hållbar verksamhet

EU:s gröna taxonomiförordning, innehåller verktyg för att klassificera miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter när det gäller investeringar och finansiella produkter. För att anses som miljömässigt hållbar ska en ekonomisk verksamhet enligt EU-förordningen bidra väsentligt till ett eller flera av förordningens miljömål (artikel 3 a). Den ska samtidigt inte orsaka betydande skada för något av miljömålen (artikel 3 b). Verksamheten ska uppfylla en viss miniminivå för skydd av mänskliga rättigheter och rättigheter för arbetstagare (artiklarna 3 c och 18). Kommissionen har fått mandat att anta delegerade akter med tekniska granskningskriterier som också ska vara uppfyllda för att verksamheten ska anses vara miljömässigt hållbar (artikel 3 d).

EU-förordningens kriterier om att investeringen ska ge ett väsentligt bidrag och inte orsaka betydande skada ska tillämpas med avseende på följande miljömål (artikel 9).

1. Begränsning av klimatförändringar.
2. Anpassning till klimatförändringar.
3. Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
4. Omställning till en cirkulär ekonomi.
5. Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
6. Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Dessa miljömål sätter en ram för vad som ska beaktas enligt EU-förordningen när det gäller bedömningen av vad som är miljömässigt hållbart.

Hur förordningens kriterier ska tillämpas med avseende på dessa miljömål preciseras i delegerade akter som antas av kommissionen med stöd av bemyndiganden i förordningen.

4.2 Standarder och offentliga åtgärder

Klassificeringen av miljömässigt hållbara verksamheter är till en början avsedd att ha betydelse för offentliga standarder och märkningar och andra offentliga åtgärder (jfr skälen 14–16 i EU:s gröna taxonomiförordning). I förordningen anges att medlemsstaterna och unionen ska tillämpa kriterierna i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara (artikel 4).

I avsnitt 5 behandlas frågan om detta kräver några lagändringar.

4.3 Kompletterande upplysningskrav

EU:s gröna taxonomiförordning (artiklarna 5–7) innehåller även upplysningskrav som kompletterar de upplysningskrav som gäller för vissa aktörer på finansmarknadsområdet enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (artiklarna 6.3 och 11.2). Kraven avser upplysningar som ska lämnas innan avtal ingås om en finansiell produkt, t.ex. i en informationsbroschyr, och upplysningar i regelbundna rapporter.

När det gäller finansiella produkter som enligt artikel 9 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar har miljömässigt hållbara investeringar som mål ska upplysningarna enligt EU:s gröna taxonomiförordning inkludera information om det eller de miljömål som de underliggande investeringarna bidrar till och en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är i verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara (artikel 5).

Detta krav gäller i tillämpliga delar även i fråga om finansiella produkter som främjar miljörelaterade egenskaper enligt artikel 8 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (artikel 6 i EU:s gröna taxonomiförordning). För sådana produkter ska även viss förklarande information lämnas om räckvidden av EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. I fråga om andra finansiella produkter än de nyss behandlade ska en förklaring lämnas om att produktens underliggande investeringarna inte beaktar EU-kriterierna om miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter (artikel 7).

EU:s gröna taxonomiförordning innehåller ingen särskild reglering av tillämpningsområdet för de kompletterande upplysningskraven. Kraven är i stället direkt knutna till skyldigheten att lämna upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

De aktörer som omfattas är därför dels finansmarknadsaktörer, dels finansiella rådgivare, som båda definieras i den sistnämnda förordningen (artiklarna 2.1 och 2.11, se prop. 2020/21:66 s. 28 f. för en utförlig redogörelse). Genom att kraven omfattar finansmarknadsaktörer ska de tilläm-

pas av bl.a. försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt, värdepappersföretag som tillhandahåller portföljförvaltning, tjänstepensionsinstitut, fondföretag och kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning. Genom att kraven omfattar finansiella rådgivare ska de tillämpas av bl.a. försäkringsförmedlare och försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter samt kreditinstitut, värdepappersföretag, AIF-förvaltare och fondföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som övervakar att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs även övervakar att artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning följs (artikel 21 i EU:s gröna taxonomiförordning). Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter har alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska utföra sina uppgifter enligt EU:s gröna taxonomiförordning. Medlemsstaterna ska även fastställa regler om åtgärder och sanktioner vid överträdelser av artiklarna 5–7 (artikel 22). Åtgärderna och sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

I avsnitt 6 behandlas vilka lagändringar som detta medför.

4.4 Hållbarhetsrapportering enligt taxonomin

För vissa stora företag innebär EU:s gröna taxonomiförordning utökade krav på icke-finansiell rapportering om hållbarhet (artikel 8). Kraven gäller för företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artiklarna 19a eller 29a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, i det följande benämnt EU:s redovisningsdirektiv. Dessa artiklar har införts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy, i det följande benämnt ändringsdirektivet.

Enligt EU:s gröna taxonomiförordning ska de berörda företagen i sin icke-finansiella rapport eller sin icke-finansiella rapport för koncernen inkludera information om hur och i vilken utsträckning företagets verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara (artikel 8.1). Icke-finansiella företag ska särskilt lämna upplysningar om a) den andel av deras omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara, och b) den andel av deras kapitalutgifter och den andel av deras driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara (artikel 8.2). Om företaget offentliggör icke-finansiell information om hållbarhet i en separat rapport,

ska den kompletterande informationen om miljömässig hållbarhet offentliggöras i den separata rapporten (artikel 8.3).

Kommissionen ska anta en delegerad akt i syfte att specificera innehållet i och presentationen av de upplysningar som ska lämnas (artikel 8.4).

I avsnitt 7 behandlas vilka lagändringar som förordningens krav på hållbarhetsrapportering medför.

5 Standarder och andra offentliga åtgärder

Promemorians bedömning: Det behövs inga lagstiftningsåtgärder med anledning av de krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer när det gäller standarder och andra offentliga åtgärder.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt EU:s gröna taxonomiförordning ska medlemsstaterna och unionen tillämpa kriterierna i taxonomin i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara (artikel 4).

Med finansmarknadsaktör avses detsamma som i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (artikel 2.2), se avsnitt 4.3 ovan. Med emittent avses detsamma som i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG, benämnd EU:s prospektförordning, vilket innebär att ordet avser en juridisk person som emitterar eller erbjuder emission av värdepapper (artikel 2.4).

I gällande svensk rätt finns det inte några regler på finansmarknadsområdet som ställer krav på hållbarhet på det sätt som avses i EU:s gröna taxonomiförordning. Bestämmelsen i förordningen är inte tillämplig på branschstandarder som på frivillig väg tas fram för t.ex. gröna obligationer. För dessa finns det ingen nationell reglering som anger vad som krävs för att de finansiella produkterna eller obligationerna ska anses vara miljömässigt hållbara. I sammanhanget kan det nämnas att det även i EU-rätten saknas en gemensam standard för gröna obligationer. Kommissionen har dock kommunicerat att en sådan standard ska tas fram inom ramen för den europeiska gröna given.

EU:s gröna taxonomiförordning är även tillämplig på reglering i medlemsstaterna som innebär skatteincitament för miljömässigt hållbara finansiella produkter med utgångspunkt i ett nationellt system för märkning (jfr artikel 27.3 och SOU 2020:17 s. 49–53). Någon sådan reglering finns dock inte i svensk rätt.

Eftersom det inte finns några bestämmelser i svensk rätt som bedöms strida mot de krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer när det gäller standarder och andra offentliga åtgärder, finns det inte heller behov av lagstiftningsåtgärder i denna del.

6 Kompletterande upplysningskrav för vissa aktörer på finansmarknadsområdet

6.1 Upplysningar om att ytterligare information ska inkluderas i informationsbroschyren och årsrapporter

Promemorians förslag: Det ska införas upplysningsbestämmelser i lagen om värdepappersfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om att det i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning finns ytterligare bestämmelser om vad en informationsbroschyr och en årsberättelse ska innehålla.

Promemorians bedömning: Det bör inte införas sådana upplysningsbestämmelser i några andra lagar.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: EU:s gröna taxonomiförordning innehåller upplysningskrav som innebär att information ska lämnas dels innan avtal ingås om finansiella produkter, dels i regelbundna rapporter (artiklarna 5–7). Kraven kompletterar och är direkt knutna till skyldigheten att lämna upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Utöver de upplysningar som ska lämnas enligt den sistnämnda förordningen, ska viss kompletterande information lämnas enligt EU:s gröna taxonomiförordning.

På fondområdet har det nyligen införts upplysningsbestämmelser om att det i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar finns ytterligare bestämmelser om vad en informationsbroschyr och en årsberättelse ska innehålla (prop. 2020/21:66, bet. 2020/21:FiU19, rskr. 2020/21:189, SFS 2021:105 och 2021:107). Detta har gjorts genom hänvisningar till den förordningen i bestämmelser i lagen (2004:46) om värdepappersfonder om informationsbroschyrens innehåll (4 kap. 15 §), respektive årsrapportens innehåll (ny 4 kap. 18 a §). Motsvarande tillägg har gjorts i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (10 kap. 1 och 5 §§). I dessa lagar finns sedan tidigare liknande upplysningsbestämmelser med hänvisningar till en EU-förordning (samma prop. s. 37).

Eftersom EU:s gröna taxonomiförordning innehåller vissa krav på information som kompletterar upplysningskraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, bör även upplysningsbestämmelser med hänvisningar till EU:s gröna taxonomiförordning införas i lagen om värdepappersfonder och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

När det gäller EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar gjordes bedömningen att det inte fanns skäl att införa motsvarande upplysningsbestämmelser i några andra lagar (samma prop. s. 36 f.). Det finns inte skäl att göra någon annan bedömning när det gäller EU:s gröna taxonomiförordning.

6.2 Behörig myndighet, tillsyn och sanktioner

Promemorians förslag: Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer följer artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Även en pensionsstiftelse som tryggar utfästelser om pension till färre än 100 personer och som valt att tillämpa de bestämmelser i lagen om tryggande av pensionsutfästelse m.m. som omfattas av Finansinspektionens tillsyn ska stå under sådan tillsyn.

Promemorians bedömning: EU-förordningens bestämmelser när det gäller behörig myndighet och dess befogenheter i fråga om utredning, åtgärder och sanktioner kräver i övrigt inte några lagstiftningsåtgärder.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

EU:s gröna taxonomiförordning

De krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer på information som ska lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter (artiklarna 5–7) kompletterar de krav som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Som nämns i avsnitt 4.3 innehåller EU:s gröna taxonomiförordning ingen särskild reglering av tillämpningsområdet för dessa kompletterande upplysningskrav. Kraven är i stället direkt knutna till skyldigheten för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare att lämna upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som övervakar att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar följs även övervakar att EU:s gröna taxonomiförordning följs i denna del (artikel 21 i EU:s gröna taxonomiförordning). Dessa myndigheter ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs. Det ska även finnas regler om åtgärder och sanktioner vid överträdelse och dessa ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande (artikel 22 i EU:s gröna taxonomiförordning).

I Sverige har Finansinspektionen utsetts till behörig myndighet i all den sektorsspecifika lagstiftning som nämns i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Det innebär att det är Finansinspektionen som ska vara behörig myndighet även i fråga om EU:s gröna taxonomiförordning.

För att Finansinspektionen ska ha tillgång till de befogenheter som krävs för att utöva tillsyn över att de nu aktuella kraven i EU:s gröna taxonomiförordning uppfylls är det nödvändigt att de bestämmelser i svensk rätt som genomför de EU-rättsakter som omfattas av tillämpningsområdet för EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är utformade så att inspektionen kan ingripa även när ett företag som avses i de rättsakterna gör sig skyldigt till en överträdelse av EU:s gröna taxonomiförordning.

Behörig myndighet, tillsyn och sanktioner i sektorslagstiftning på finansmarknadsområdet

När det gäller EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar har regeringen gjort bedömningen att den lagstiftning på försäkringsområdet,

fondområdet och värdepappersmarknadsområdet som berörs av förordningen i huvudsak innehåller de bestämmelser som behövs för att Finansinspektionen ska ha de tillsyns- och utredningsbefogenheter som den förordningen kräver (prop. 2020/21:66 s. 38–43). En ändring har dock gjorts i fråga om den tillsyn över vissa pensionsstiftelser som inspektionen utövar enligt lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. (tryggandelagen).

Den utvidgade tillsynen över pensionsstiftelser gäller de stiftelser som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen (9 a § andra stycket). Den gäller även för pensionsstiftelser som tryggar utfästelser om pension till färre än 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen och som har valt att tillämpa vissa bestämmelser i tryggandelagen (9 a § tredje stycket). Ändringen innebär att åtgärder kan vidtas om en pensionsstiftelse inte uppfyller kraven i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, vilket omfattar att meddela den berörda pensionsstiftelsen anmärkningar (35 § första stycket), att pensionsstiftelsen i vissa fall kan föreläggas att vända rättelse (35 § andra stycket) och att Finansinspektionen i vissa fall kan utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av pensionsstiftelsen (35 § tredje stycket).

EU:s gröna taxonomiförordning innehåller kompletterande krav på upplysningar. För att Finansinspektionen ska kunna utöva tillsyn, ha möjlighet att utreda samt vidta åtgärder vid överträdelser av denna EU-förordning i fråga om pensionsstiftelser som EU-rättsligt är tjänstepensionsinstitut, bör tryggandelagens bestämmelse om tillsyn över de berörda stiftelserna kompletteras med en hänvisning till EU:s gröna taxonomiförordning. Bestämmelsen bör utformas så att hänvisningen till EU-förordningen är dynamisk (jfr samma prop. s. 39 och 48 f.).

I likhet med den bedömning som gjorts när det gäller EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar kan det konstateras att aktuella lagar på försäkringsområdet uppfyller kraven på tillsyn och utredningsbefogenheter i EU:s gröna taxonomiförordning. I försäkringsrörelselagen (2010:2043) finns bestämmelser som innebär att Finansinspektionen har tillsyn över att verksamheten drivs enligt de författningar som reglerar företagets verksamhet (17 kap. 2 §). Finansinspektionen ska ingripa om ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt sådana författningar (18 kap. 1 §). Ett ingripande kan ske genom utfärdande av föreläggande att vända rättelse inom viss tid, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning, varning, återkallelse av tillstånd och beslut om sanktionsavgift (18 kap. 2 och 16 §§). Denna reglering bedöms uppfylla även de krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer på regler om åtgärder och sanktioner.

Motsvarande bestämmelser finns i lagen (2019:742) om tjänstepensionsföretag (14 kap. 3 § och 15 kap. 1, 2 och 16 §§) och i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution (8 kap. 3 § och 9 kap. 1 och 13 §§). Även lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige innehåller bestämmelser som bedöms uppfylla de krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer avseende tillsyn, ingripanden och sanktioner för de fall myndigheterna i hemlandet inte vidtar tillräckliga åtgärder vid överträdelser (3 kap. 2, 6 och 6 a §§).

På samma sätt kan det konstateras att aktuella lagar på fondområdet och för värdepappersmarknaden uppfyller kraven på tillsyn och utredningsbefogenheter i EU:s gröna taxonomiförordning. I lagen om värdepappersfonder finns bestämmelser som innebär att Finansinspektionen har tillsyn över att verksamheten drivs enligt de författningar som reglerar företagets verksamhet (10 kap. 1 §). Vid överträdelser ska Finansinspektionen ingripa, vilket kan ske genom utfärdande av ett föreläggande att vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen, genom förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning, varning, återkallelse av tillstånd och beslut om sanktionsavgift (12 kap. 1 och 7 §§). Denna reglering bedöms uppfylla EU-förordningens krav på regler om åtgärder och sanktioner.

Motsvarande bestämmelser finns i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (13 kap. 1 § och 14 kap. 1 och 11 §§) och i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (23 kap. 1 § och 25 kap. 1 och 8 §§).

När det gäller sanktionsmöjligheter kan det noteras att det i skälen i EU:s gröna taxonomiförordning anges att nationella behöriga myndigheter, utöver andra sanktionsmöjligheter, bör utöva de befogenheter att ingripa mot produkter som fastställs i de EU-förordningar som reglerar värdepappersmarknaden, faktablad för s.k. Priip-produkter och pan-europeiska privata pensionsprodukter (PEPP-produkter), även i fråga om vilseledande försäljning eller vilseledande hållbarhetsrelaterade upplysningar, inklusive de upplysningar som ska krävas enligt EU:s gröna taxonomiförordning (skäl 55). Som komplement till regleringen på EU-nivå om produktgripanden har bemyndiganden att meddela föreskrifter om sådana ingripanden införts i lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 15 § 3) och lagen (2017:317) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om faktablad för Priip-produkter (24 §). Det behövs, på dessa områden, inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder för att det enligt svensk rätt ska vara möjligt att göra produktgripanden enligt det som anges i skälen i EU:s gröna taxonomiförordning.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) har ännu inte börjat tillämpas (jfr tidsfristen i artikel 74). Frågan om det finns skäl att vidta lagstiftningsåtgärder med anledning av den förordningen behandlas inte i detta lagstiftningsärende.

Finansinspektionen har sammanfattningsvis möjlighet att övervaka att de aktörer på finansmarknadsområdet som berörs uppfyller de kompletterande upplysningskraven i EU:s gröna taxonomiförordning, med undantag för pensionsstiftelser för vilka det föreslås ett tillägg i tryggandelagen. Det krävs därför inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder i denna del.

Det kan inte uteslutas att de kompletterande upplysningar som ska lämnas enligt EU:s gröna taxonomiförordning kan förekomma i sammanhang som kan utgöra marknadsföring i den mening som avses i marknadsföringslagen (2008:486). Att det är Finansinspektionen som har tillsynsansvar över att EU-förordningen följs och kan ingripa vid överträdelser av denna hindrar i sig inte Konsumentverket från att ingripa om det finns förutsättningar för det enligt marknadsföringslagen (jfr samma prop. s. 43 f.).

6.3 Förtydliganden när det gäller försäkringsförmedlare och värdepappersbolag

Promemorians förslag: De nya upplysningsbestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden och lagen om försäkringsdistribution om att det även finns bestämmelser i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska kompletteras med upplysningar om att tillämpliga bestämmelser även finns i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning.

I de nya bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden och lagen om försäkringsdistribution om att bestämmelserna i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även gäller för dem som har färre än tre anställda ska det göras förtydligande tillägg om att även artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning ska gälla.

Skälen för promemorians förslag: Som nämns i avsnitt 4.3 innehåller EU:s gröna taxonomiförordning ingen särskild reglering av tillämpningsområdet för de upplysningskrav som gäller enligt förordningen (artiklarna 5–7). Kraven är i stället direkt knutna till skyldigheten för finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare att lämna upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar innehåller ett undantag som i huvudsak innebär att den inte ska tillämpas på försäkringsförmedlare som tillhandahåller försäkringsrådgivning som avser försäkringsbaserade investeringsprodukter eller på värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning, förutsatt att de har färre än tre anställda (artikel 17.1). Medlemsstaterna får dock besluta att tillämpa förordningen på sådana försäkringsförmedlare eller sådana värdepappersföretag (artikel 17.2).

För Sveriges del har möjligheten utnyttjats att tillämpa EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även på försäkringsförmedlare och värdepappersbolag med färre än tre anställda (prop. 2020/21:66 s. 47–49, bet. 2020/21:FiU19, rskr. 2020/21:189, SFS 2021:106 och 2021:108). Därmed kommer förordningen även att gälla för sådana försäkringsförmedlare som tillhandahåller rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter, värdepappersbolag som tillhandahåller investeringsrådgivning och utländska värdepappersföretag som tillhandahåller investeringsrådgivning från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud etablerade i Sverige. Det har införts bestämmelser om detta, och upplysningsbestämmelser om EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, i lagen om värdepappersmarknaden (1 kap. 2 a och 2 b §§) och i lagen om försäkringsdistribution (6 kap. 1 a och 1 b §§).

Eftersom kraven i EU:s gröna taxonomiförordning är direkt knutna till skyldigheten att lämna upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, kommer dessa mindre försäkringsförmedlare och värdepappersbolag även att behöva lämna kompletterande upplysningar enligt EU:s gröna taxonomiförordning. Detta gäller redan i och med det svenska ställningstagandet att tillämpa EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar på försäkringsförmedlare och värdepappersbolag med färre än tre anställda. Att det förhåller sig så bör dock för-

tydligas genom att det i de nya bestämmelserna i lagen om värdepappersmarknaden och i lagen om försäkringsdistribution görs tillägg om att även artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning gäller.

6.4 Informationskrav för att få ingå fondavtal med Pensionsmyndigheten

Promemorians förslag: En av förutsättningarna för att Pensionsmyndigheten ska bifalla en ansökan om att få ingå fondavtal ska vara att fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna även sådan information som avses i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning.

Skälen för promemorians förslag: En förutsättning för att Pensionsmyndigheten ska få bifalla en fondförvaltares ansökan om att ingå fondavtal som avser att få erbjuda en fond på fondtorget för premiepension är att fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i bestämmelserna om hållbarhet i lagen om värdepappersfonder (64 kap. 17 c § socialförsäkringsbalken).

Med anledning av att EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar ska börja tillämpas har de nationella kraven på information om hållbarhet på fondområdet tagits bort. Den nyss angivna förutsättningen för bifall på en ansökan om fondavtal har i samband med det ändrats så att den i stället avser att fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (prop. 2020/21:66, bet. 2020/21:FiU19, rskr. 2020/21:189, SFS 2021:102).

Kravet på att lämna information om hållbarhet till Pensionsmyndigheten infördes eftersom det är viktigt att pensionssparare kan göra hållbara fondval. Hållbarhetsinformationen bör därför tillgängliggöras på fondtorget. Fondregelverket innebär ingen skyldighet för (svenska och utländska) fondförvaltare att lämna hållbarhetsinformation till Pensionsmyndigheten. För att komma till rätta med den bristen infördes ett krav på fondförvaltare att lämna och åta sig att lämna hållbarhetsinformation för att få ingå fondavtal (prop. 2017/18:247 s. 40). Som regeringen nyligen konstaterat är dessa skäl fortfarande aktuella (jfr prop. 2020/21:66 s. 49).

När EU:s gröna taxonomiförordning börjar tillämpas ska fondförvaltare i informationsbroschyrer och årsrapporter lämna upplysningar enligt förordningen (artiklarna 5–7), som kompletterar dem som ska lämnas enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (se avsnitt 6.1). En fondförvaltare bör även lämna sådan kompletterande information till Pensionsmyndigheten. Ett tillägg av den innebörden bör därför göras i den ovan nämnda bestämmelsen i socialförsäkringsbalken om att fondförvaltaren ska lämna och åta sig att lämna hållbarhetsinformation.

6.5 Avgifter till Finansinspektionen

Promemorians förslag: Företag som står under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska betala årliga avgifter för att bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s gröna taxonomiförordning.

Regeringens bedömning: Det behövs i detta sammanhang inte några ytterligare lagstiftningsåtgärder när det gäller avgifter till Finansinspektionen.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Finansinspektionen ska ha tillsyn över att bestämmelserna i EU:s gröna taxonomiförordning följs när det gäller de krav som kompletterar EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. EU:s gröna taxonomiförordning innehåller inte några bestämmelser som medför att Finansinspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt förordningen. Däremot bör inspektionen kunna ta ut årliga avgifter.

Regeringen har konstaterat att det i sektorslagstiftningarna på värdepappersmarknadsområdet och försäkringsområdet finns bestämmelser som ger möjlighet att ta ut de årliga avgifter som behövs när det gäller EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (prop. 2020/21:66 s. 46). En sådan bestämmelse finns i lagen om värdepappersmarknaden (23 kap. 12 §). På försäkringsområdet finns bestämmelser om sådana avgifter i försäkringsrörelselagen (17 kap. 29 §), lagen om tjänstepensionsföretag (14 kap. 17 §), lagen om försäkringsdistribution (8 kap. 10 §) och tryggandelagen (35 § och 14 kap. 17 § lagen om tjänstepensionsföretag). Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter (17 kap. 30 § försäkringsrörelselagen, 14 kap. 18 § lagen om tjänstepensionsföretag, 38 § tryggandelagen och 8 kap. 11 § lagen om försäkringsdistribution). Regeringen får även föreskriva att vissa utländska försäkringsgivare ska betala årliga avgifter till Finansinspektionen enligt lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige (10 kap. 9 §).

Dessa bestämmelser kan användas som rättslig grund för att ta ut årliga avgifter även när det gäller tillsynen över de kompletterande kraven i EU:s gröna taxonomiförordning. Någon lagstiftningsåtgärd är därför inte nödvändig i denna del.

På fondområdet har det nyligen gjorts vissa lagändringar som innebär att företag som står under Finansinspektionens tillsyn enligt lagen om värdepappersfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska betala årliga avgifter för att bekosta inspektionens verksamhet även enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (samma prop. s. 45, bet. 2020/21:FiU19, rskr. 2020/21:189, SFS 2021:105 och 2021:107). Ändringarna har gjorts genom tillägg i de bestämmelser som ger möjlighet att ta ut årliga avgifter i lagen om värdepappersfonder (10 kap. 11 §) och i lagen om förvaltare och alternativa investeringsfonder (13 kap. 15 §). På motsvarande sätt bör den rättsliga grunden för att ta ut årliga avgifter kompletteras även när det gäller Finansinspektionens verksamhet enligt EU:s gröna taxonomiförordning.

7 Upplysning om krav på hållbarhetsrapportering enligt EU:s gröna taxonomiförordning

Promemorians förslag: En upplysningsbestämmelse ska införas i årsredovisningslagen om att det i artikel 8 i EU:s gröna taxonomiförordning finns ytterligare bestämmelser som gäller för innehållet i en hållbarhetsrapport för ett företag som ska upprätta en sådan rapport enligt nuvarande bestämmelser i denna lag och som dessutom

1. är ett företag av allmänt intresse enligt EU:s redovisningsdirektiv, och

2. under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

En motsvarande bestämmelse ska införas i fråga om koncernredovisning med den skillnaden att upplysningen ska gälla innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag och villkoret om antalet anställda ska gälla moderföretagets koncern.

Skälen för promemorians förslag: Som anges i avsnitt 4.4 innebär EU:s gröna taxonomiförordning utökade krav på icke-finansiell rapportering om hållbarhet för vissa stora företag (artikel 8). Kraven gäller både för finansiella och icke-finansiella företag.

Det utvidgade kravet innebär att berörda företag ska inkludera information om hur och i vilken utsträckning företagets verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara (artikel 8.1). Icke-finansiella företag ska särskilt lämna upplysningar om a) den andel av deras omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara, och b) den andel av deras kapitalutgifter och den andel av deras driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara (artikel 8.2).

Rapporteringskravet i EU:s gröna taxonomiförordning utgör ett komplement till de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554), förkortad ÅRL, som innebär att företag av en viss storlek och moderföretag i koncerner av en viss storlek ska upprätta en hållbarhetsrapport (6 kap. 10–14 §§ och 7 kap. 31 a–31 c §§). Dessa bestämmelser gäller även för de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersföretag (6 kap. 1 § och 7 kap. 2 §) och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (6 kap. 1 § och 7 kap. 2 §)

Lagbestämmelserna genomför bestämmelser om hållbarhetsrapportering i EU:s redovisningsdirektiv som införts genom ändringsdirektivet. För svensk del har dock ett större tillämpningsområde valts för hållbarhetsrapporteringen än det som krävs enligt EU:s direktiv (prop. 2015/16:193 s. 40–44). Att låta fler företag omfattas av kravet på att upprätta en hållbarhetsrapport (se 6 kap. 10 § och 7 kap. 31 a § ÅRL) är tillåtet enligt ändringsdirektivet (jfr skäl 14). Det kan nämnas att regleringen om hållbarhetsrapportering är under översyn på EU-nivå.

En hållbarhetsrapport ska enligt årsredovisningslagen innehålla bl.a. de hållbarhetsupplysningar som behövs för förståelsen av företagets utveckling, ställning och resultat och konsekvenserna av verksamheten, däribland upplysningar i frågor som rör miljö, sociala förhållanden, personal, respekt för mänskliga rättigheter och motverkande av korruption (6 kap. 12 §).

När EU:s gröna taxonomiförordning ska börja tillämpas finns det en risk att vissa företag inte uppmärksammar de ytterligare krav på innehållet i hållbarhetsrapporten som gäller enligt artikel 8 i EU-förordningen. Det bör därför införas upplysningsbestämmelser i årsredovisningslagen om att ytterligare bestämmelser som gäller för innehållet i en hållbarhetsrapport finns i artikel 8 i EU:s gröna taxonomiförordning.

Upplysningsbestämmelserna bör utformas med beaktande av att förordningens krav på hållbarhetsrapportering bara gäller för företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artikel 19a eller 29a i EU:s redovisningsdirektiv (artikel 8.1 i EU:s gröna taxonomiförordning). De företag som omfattas av skyldigheten att rapportera enligt artikel 19a är stora företag som är företag av allmänt intresse och som på balansdagen överskrider kriteriet om att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda. De företag som omfattas av rapporteringsskyldighet enligt artikel 29a är företag av allmänt intresse som är moderföretag i en stor koncern som på balansdagen efter konsolidering överskrider kriteriet att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda. Uttrycken företag av allmänt intresse, stort företag och stor koncern definieras i EU:s redovisningsdirektiv. Det kan nämnas att företag av allmänt intresse något förenklat är s.k. noterade företag, kreditinstitut och försäkringsföretag (artikel 2.1 a–c).

Att det ska vara fråga om ett stort företag respektive en stor koncern överensstämmer med det som gäller i dag (6 kap. 10 § och 7 kap. 31 a § första stycket ÅRL). De övriga villkoren är däremot nya. Det bör därför införas en upplysningsbestämmelse i årsredovisningslagen om att det i EU:s gröna taxonomiförordning finns ytterligare bestämmelser som gäller för innehållet i en hållbarhetsrapport för ett företag som ska upprätta en sådan rapport enligt nuvarande bestämmelser i lagen och som dessutom är ett företag av allmänt intresse enligt EU:s redovisningsdirektiv och under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda. En motsvarande bestämmelse bör införas i fråga om koncernredovisning med den skillnaden att upplysningen bör gälla innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag och villkoret i fråga om antalet anställda bör gälla moderföretagets koncern.

8 Ikraftträdande

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2022.

Skälen för promemorians förslag: EU:s gröna taxonomiförordning trädde i kraft den 12 juli 2020 (se artikel 27). Förordningen ska tillämpas

från och med den 1 januari 2022 med avseende på förordningens klimatrelaterade miljömål, och från och med den 1 januari 2023 när det gäller de övriga miljömålen.

Det är lämpligt att lagändringarna träder i kraft den dag förordningen ska börja tillämpas, dvs. den 1 januari 2022 (jfr prop. 2020/21:66 s. 53). De föreslagna lagändringarna bedöms inte kräva någon övergångsreglering och någon sådan föreslås därför inte.

9 Förslagets konsekvenser

EU:s gröna taxonomiförordning

Promemorians förslag föranleds av EU:s gröna taxonomiförordning och överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. EU-förordningen har beslutats som ett led i EU:s handlingsplan för hållbar tillväxt från 2018. Den syftar till att styra kapital till hållbara investeringar som bidrar till att nå unionens mål för hållbar tillväxt (skäl 11). Förordningen syftar även till att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att göra det lättare att jämföra investeringar mot harmoniserade kriterier för miljömässig hållbarhet (skäl 12).

EU-förordningen innehåller ett nytt regelverk som ska tillämpas från och med den 1 januari 2022 i de delar som gäller förordningens klimatrelaterade miljömål och i övrigt från och med den 1 januari 2023. Det nya regelverket innehåller vissa kompletterande krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar och på rapportering om hållbarhet. Det medför i sig olika konsekvenser för de aktörer som berörs av förordningen. Eftersom dessa konsekvenser till stor del följer direkt av förordningen hänvisas i den delen till kommissionens konsekvensanalys beträffande handlingsplanen för en hållbar finansmarknad, där förslaget till förordning ingår (Commission staff working document, Impact assessment, SWD (2018) 264 final).

Alternativa lösningar

I promemorian lämnas förslag till lagstiftningsåtgärder som direkt föranleds av att EU:s gröna taxonomiförordning ska börja tillämpas. För att svensk rätt ska stå i överensstämmelse med EU-rätten behöver möjligheten att utöva tillsyn över pensionsstiftelserna justeras. Det är också lämpligt att det i några lagar på fondområdet anges att Finansinspektionen får ta ut årliga avgifter för inspektionens verksamhet enligt EU-förordningen och att vissa upplysningsbestämmelser införs. Det bedöms inte finnas något rimligt alternativ till dessa åtgärder.

När det gäller små försäkringsförmedlare och värdepappersbolag med färre än tre anställda görs ett förtydligande som i sig inte innebär några nya rättigheter eller skyldigheter. EU:s gröna taxonomiförordning innehåller vissa kompletterande upplysningskrav som direkt anknuter till dem i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Sverige har använt en möjlighet att tillämpa EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även på små försäkringsförmedlare och värdepappersbolag (se prop. 2020/21:66 s. 47–49) och att dessa ska lämna vissa komplet-

terande upplysningar enligt EU:s gröna taxonomiförordning är en följd av detta ställningstagande.

Promemorians förslag om att fondförvaltare ska lämna information till Pensionsmyndigheten är en följd av beslutet att upphäva den nationella regleringen om hållbarhetsinformation på fondområdet och att denna ersätts med att fondförvaltare ska lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (samma prop. s. 35 f. och 49 f.). Promemorians förslag innebär att de kompletterande upplysningar som fondförvaltare ska lämna även enligt EU:s gröna taxonomiförordning ska lämnas också till Pensionsmyndigheten, så att myndigheten kan tillgängliggöra informationen till sparare på fondtorget på ett ändamålsenligt sätt. Det framstår inte som ett lämpligt alternativ att sådan information inte skulle lämnas och i förlängningen inte heller komma sparare till del.

Konsekvenser för företag och enskilda

En rad aktörer får genom EU:s gröna taxonomiförordning nya krav på att lämna vissa kompletterande hållbarhetsrelaterade upplysningar (se avsnitt 4). Vissa stora företag får även kompletterande krav på hållbarhetsredovisning, vilket är en direkt följd av EU-förordningen. I kommissionens konsekvensanalys anges att taxonomin är ett viktigt steg för att ge större klarhet kring vad som utgör en hållbar ekonomisk aktivitet. Dess påverkan på olika intressenter kommer att bero på den närmare utformningen av taxonomin i delegerade akter som kommissionen antar med stöd av bemyndiganden i förordningen. När det gäller upplysningskrav anges bl.a. att kostnader kan uppstå men att dessa inte bedöms bli påtagligt höga och att aktörernas renommé kan gynnas av att lämna hållbarhetsupplysningar. Vidare får investerare lägre kostnader för att hitta finansiella produkter och tjänster som motsvarar deras preferenser när det gäller hållbarhet (SWD (2018) 264 final s. 106–108).

EU:s gröna taxonomiförordning ska tillämpas av ett stort antal finansmarknadsaktörer och finansiella rådgivare på finansmarknadsområdet. Dessa varierar i storlek när det gäller såväl antal anställda som omsättning. Det är inte möjligt att inom ramen för detta lagstiftningsärende närmare redovisa antalet aktörer som direkt omfattas av förordningen eller deras storlek. När det gäller konsekvenserna av ställningstagandet att tillämpa EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar även på aktörer med färre än tre anställda, vilket bedöms vara omkring 400 försäkringsförmedlare och ett mindre antal värdepappersinstitut, hänvisas till lagstiftningsärendet Nya bestämmelser om hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa aktörer på finansmarknadsområdet (prop. 2020/21:66 s. 55).

För dessa små aktörer, liksom för övriga, kan vissa ytterligare administrativa kostnader uppkomma som en följd av de kompletterande upplysningskrav i EU:s gröna taxonomiförordning som direkt anknyter till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Administrativa kostnader kan även uppstå för de stora företag som ska komplettera sin hållbarhetsrapportering med redovisning av hur och i vilken utsträckning verksamheten är förknippad med sådan verksamhet som anses miljömässigt hållbar enligt EU:s gröna taxonomiförordning. Hur stor denna

kostnad blir får antas variera beroende på aktörens verksamhet och eventuella tidigare hållbarhetsarbete.

De krav som EU:s gröna taxonomiförordning ställer på hållbarhetsinformation och enhetliga kriterier för miljömässig hållbarhet kan förväntas ge positiva effekter för investerare som eftersträvar ett hållbart fondsparande, sparande i försäkringsprodukter eller andra hållbara produkter på finansmarknaden eftersom dessa får bättre möjlighet att välja en lämplig produkt.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Finansinspektionen utövar tillsyn över att de aktörer som omfattas av de olika regelverken på finansmarknadsområdet driver sin verksamhet enligt bl.a. lagar och andra författningar som reglerar företagens verksamhet. Till de författningarna läggs nu EU:s gröna taxonomiförordning. Det är också möjligt att t.ex. ansökningar om ändring av fondbestämmelser enligt lagen om värdepappersfonder (4 kap. 9 §) kan komma att beröra frågor med anknytning till EU-förordningen.

Finansinspektionen har redan i dag kompetens och kapacitet på hållbarhetsområdet. Inspektionens verksamhet med tillståndsärenden finansieras genom avgifter som disponeras av inspektionen och som tas ut av dem som ansöker om tillstånd. Avgifterna regleras i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen. EU:s gröna taxonomiförordning innehåller inte några bestämmelser som medför att inspektionen kommer att behöva pröva ansökningar, anmälningar eller underrättelser enligt den förordningen. Förordningen innebär således inte några ökade kostnader i denna del.

Finansinspektionens övriga verksamhet finansieras via anslag i statens budget. Huvuddelen av kostnaderna, bl.a. kostnaderna för arbetet med regelgivning och tillsyn, täcks av avgifter enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet, som ska uppgå till ett belopp som motsvarar kostnaden för den verksamhet som ska finansieras. Inspektionen redovisar de avgiftsintäkterna mot inkomsttitel på statens budget. Eventuella ökade kostnader för inspektionen med anledning av EU:s gröna taxonomiförordning bedöms vara begränsade och ryms inom befintliga ekonomiska ramar. Detta särskilt med beaktande av att vissa nationella krav har tagits bort med anledning av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (jfr prop. 2020:21:66 s. 56 f.)

Finansinspektionens beslut kan överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Mot bakgrund av att EU-förordningarna om hållbarhet ersätter nationella bestämmelser på fondområdet förväntas inte någon påtaglig ökning av ingripanden från Finansinspektionen eller överklaganden av beslut om ingripanden. Eventuella merkostnader som kan uppstå för de allmänna förvaltningsdomstolarna med anledning av förslagen kan därför hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Konsumentombudsmannen får väcka talan i enlighet med marknadsföringslagen (2008:486). Marknadsföringslagen är tillämplig bl.a. då näringsidkare marknadsför eller själva efterfrågar produkter i sin näringsverksamhet. EU:s gröna taxonomiförordning kan få viss betydelse för marknadsföringen av finansiella produkter eftersom den kompletterar

upplysningskraven i EU:s förordning av hållbarhetsrelaterade upplysningar. Den förväntas dock inte påverka Konsumentverkets verksamhet i någon nämnvärd omfattning. Eventuella ökade kostnader kan hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Pensionsmyndigheten kan behöva göra anpassningar av sina informationssystem med anledning av att det nu införs krav på att viss ytterligare information ska lämnas enligt EU:s gröna taxonomiförordning. Kostnaderna för detta bedöms kunna hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Förslagen medför inte något behov av särskilda informationsinsatser utöver den sedvanliga information om nya regelverk som berörda myndigheter tillhandahåller. Eventuella ökade kostnader kan hanteras inom myndigheternas befintliga ekonomiska ramar.

Övriga konsekvenser

EU:s gröna taxonomiförordning förväntas enligt kommissionens konsekvensanalys underlätta investeringar i hållbara projekt och tillgångar i EU genom att skapa större klarhet kring vilka verksamheter som ska anses miljömässigt hållbara. Detta förväntas bidra till uppfyllelsen av EU:s miljömål, bl.a. att utsläppen av växthusgaser ska minska i linje med Parisavtalet. Användningen av taxonomin på produkter och standarder förväntas förbättra den miljömässiga integriteten hos gröna investeringar och därmed minska risken för s.k. grönvättning (eng. green washing) och negativ miljöpåverkan från verksamheter som inte ligger i linje med EU:s miljömål. För att regleringen som helhet ska bli ändamålsenlig krävs dock att kraven på detaljnivå ges rätt utformning, så att den inte ger upphov till negativa effekter, t.ex. på så sätt att en verksamhet på otillräckliga grunder inte anses uppfylla kraven på miljömässig hållbarhet.

När det gäller övriga frågor som anges i förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning och som inte berörs ovan, görs bedömningen att förslagen inte har sådan betydelse att särskilda överväganden behövs.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i socialförsäkringsbalken

64 kap.

17 c § Ett fondavtal ingås efter ansökan av en fondförvaltare hos Pensionsmyndigheten. Om ansökan bifalls, är ett avtal ingånget mellan fondförvaltaren och Pensionsmyndigheten.

Pensionsmyndigheten ska bifalla ansökan, om

1. fondförvaltaren uppfyller krav på verksamhetshistorik,

2. fondförvaltaren lämnar och åtar sig att lämna sådan information som avses i

a) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

b) artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088,

3. fondförvaltaren åtar sig att på begäran lämna sådana informationshandlingar som avses i 4 kap. 15, 16 a och 18 §§ lagen (2004:46) om värdepappersfonder till pensionssparare som har valt eller överväger att välja förvaltarens fond i premiepensionssystemet,

4. fondförvaltaren åtar sig att inte ta ut några avgifter för inlösen av fondandelar,

5. fondförvaltaren åtar sig att, med eller utan prisnedsättning, inte ta ut avgifter i övrigt utöver vad som godtagits av Pensionsmyndigheten,

6. fondförvaltaren åtar sig att för varje år till Pensionsmyndigheten rapportera dels alla kostnader som har tagits ut ur fonden, uppdelade på olika kostnadslag, dels de kostnader som dagligen belastat fonden redovisade per fondandel, och då ange hur stor del som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna,

7. fonden uppfyller krav på avkastningshistorik,

8. fonden uppfyller krav på minsta tillåtna förvaltad kapital utanför premiepensionssystemet, och

9. fondförvaltaren och fonden i övrigt uppfyller de villkor i fondavtalet som Pensionsmyndigheten bestämmer.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansökan om fondavtal. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Ändringen i *andra stycket 2* är en följd av att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, benämnd EU:s gröna taxonomiförordning, ska börja tillämpas och att artiklarna 5–7 i den förordningen innehåller upplysningskrav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Ändringen medför även att Pensionsmyndighetens granskning av fondförvaltare enligt 3 § tredje stycket 2 omfattar att fondförvaltare löpande uppfyller kravet att lämna sådan information som avses i EU:s gröna taxonomiförordning. En punktlista införs för de hänvisningar till EU-förordningar som finns i punkten.

På samma sätt som hänvisningen till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

34 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse förvaltas i enlighet med 10 a § första stycket andra meningen och andra stycket, 10 b–10 l och 10 n §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 d och 16 a–16 l §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser.

Finansinspektionen ska också utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer

1. artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperi-

sering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter, Europeiska kommissionen och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn över pensionsstiftelser. Övervägandena finns i avsnitt 6.2.

Ändringen i *andra stycket* innebär att Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att pensionsstiftelser som avses i 9 a § andra eller tredje stycket följer artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Dessa artiklar innehåller upplysningskrav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. De pensionsstiftelser som omfattas är de som tryggar utfästelser om pension till minst 100 personer för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen (9 a § andra stycket) eller som har gjort en anmälan till tillsynsmyndigheten i enlighet med 31 c § andra stycket (9 a § tredje stycket).

På samma sätt som hänvisningen till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

10.3 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

6 kap.

12 a § *I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § och som*

1. är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/340/EEG, och

2. under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

Paragrafen, som är ny, behandlar kompletterande krav på innehållet i en hållbarhetsrapport. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Paragrafen är en upplysningsbestämmelse om att det i artikel 8 i EU:s gröna taxonomiförordning finns ytterligare bestämmelser som ställer krav på vad en hållbarhetsrapport ska innehålla för de företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 10 § och som dessutom omfattas av

villkoren i de båda punkterna. Artikel 1 i förordningen har ett snävare tillämpningsområde än de bestämmelser om hållbarhetsrapportering som finns i 10–12, 13 och 14 §§ eftersom den bara gäller för företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artikel 19a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/66/EEG och 83/340/EEG, benämnt EU:s redovisningsdirektiv. Det rör sig om företag som är stora företag enligt EU:s redovisningsdirektiv, vilket överensstämmer med de villkor som gäller enligt svensk rätt i 10 §, och som dessutom är företag av allmänt intresse enligt samma direktiv och uppfyller ett villkor i direktivet om ett visst antal anställda.

Punkt 1 innehåller en hänvisning till definitionen av företag av allmänt intresse i artikel 2.1 a–c i EU:s redovisningsdirektiv, som något förenklat innebär att företaget ska vara ett s.k. noterat företag, ett kreditinstitut eller ett försäkringsföretag. *Punkt 2* motsvarar det som anges i artikel 19a i EU:s redovisningsdirektiv om att företaget på balansdagen ska överskrida villkoret att under räkenskapsåret i genomsnitt ha haft 500 anställda.

Upplysningsbestämmelsen gäller även för företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag enligt en hänvisning i 6 kap. 1 § den lagen, och för företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag enligt en hänvisning i 6 kap. 1 § den lagen.

7 kap.

2 § Ett moderföretag som är dotterföretag behöver inte upprätta koncernredovisning, om

1. företaget och dess samtliga dotterföretag omfattas av en koncernredovisning som upprättas av ett överordnat moderföretag, och

2. det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt

a) lagstiftning som har tillkommit i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/102/EU,

b) internationella redovisningsstandarder som har antagits enligt förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 297/2008, eller

c) redovisningsstandarder som Europeiska kommissionen har bedömt som likvärdiga med internationella redovisningsstandarder enligt b.

Första stycket gäller även om något dotterföretag av skäl som anges i 5 § andra stycket inte omfattas av den upprättade koncernredovisningen.

Ett moderföretag som med stöd av första stycket inte självt har upprättat någon koncernredovisning ska ge in det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 3, 3 a och 3 c §§. Registreringsmyndigheten ska på det sätt som anges i 8 kap. 4 § kungöra att handlingarna har getts in. Om handlingarna inte är på svenska, får registreringsmyndigheten förelägga moderföretaget att ge in en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande ska beslutas om någon begär det. Om moderföretaget, i fall det hade upprättat en koncernredovisning, enligt 8 kap. 3 och 16 §§ inte skulle ha varit skyldigt att ge in denna och koncernrevisionsberättelsen till registreringsmyndigheten, ska det som i nämnda paragrafer sägs om att

handlingarna ska hållas tillgängliga i stället tillämpas på det överordnade moderföretagets koncernredovisning och koncernrevisionsberättelse.

Första stycket gäller inte,

1. om delägare som har en ägarandel i moderföretaget på minst tio procent senast sex månader före räkenskapsårets utgång hos moderföretagets styrelse eller motsvarande ledningsorgan har krävt att en koncernredovisning ska upprättas, eller
2. om andelarna i moderföretaget eller överlåtbara värdepapper som moderföretaget har utfärdat är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Den som enligt första stycket inte upprättar någon koncernredovisning ska upplysa om detta i en not till årsredovisningen samt lämna uppgift om namn, organisations- eller personnummer och säte för det överordnade moderföretag som upprättar den i stycket nämnda koncernredovisningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från skyldigheten att upprätta koncernredovisning. Övervägandena finns i avsnitt 7.

I *första stycket 2 a* görs en följdändring som innebär att hänvisningen till EU:s redovisningsdirektiv anges med förkortat omnämnande med anledning av att direktivet anges med fullständigt omnämnande i nya 6 kap. 12 a §.

I *första stycket 2 b* görs en rättelse i fråga om benämningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 297/2008.

31 c § Hållbarhetsrapporten ska upprättas med tillämpning av 6 kap. 12 och 13 §§. Om förvaltningsberättelsen för koncernen innehåller en sådan uppgift som avses i 6 kap. 11 § andra stycket, tillämpas även 6 kap. 14 §.

Det som sägs i 6 kap. 11, 12, 13 och 14 §§ om årsredovisningen ska i stället avse koncernredovisningen och det som sägs om företaget ska i stället avse koncernen.

I artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 finns ytterligare bestämmelser om innehållet i hållbarhetsrapporten för ett moderföretag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a § och

1. som är ett företag av allmänt intresse enligt artikel 2.1 a–c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU, och
2. vars koncern under det senaste räkenskapsåret i genomsnitt har haft fler än 500 anställda.

Paragrafen innehåller bestämmelser vad som ska iakttas när en hållbarhetsrapport ska upprättas för en koncern. Övervägandena finns i avsnitt 7.

I *tredje stycket*, som är nytt, finns en upplysningsbestämmelse om att det i artikel 8 i EU:s gröna taxonomiförordning finns ytterligare bestämmelser som ställer krav på vad hållbarhetsrapporten ska innehålla för de företag som ska upprätta en hållbarhetsrapport enligt 31 a § och som dessutom omfattas av villkoren i de båda punkterna. Artikeln har ett snävare tillämpningsområde än de hittillsvarande bestämmelser som gäller för hållbarhetsrapportering enligt 31 a–31 c §§ eftersom den bara gäller företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artikel 29a i EU:s redovisningsdirektiv. Det rör sig om företag som är moderföretag i en stor koncern enligt EU:s redovisningsdirektiv, vilket överensstämmer med de villkor som gäller enligt svensk rätt i 31 a § första stycket, och som dessutom är företag av allmänt intresse enligt samma direktiv och uppfyller ett villkor i direktivet om ett visst antal anställda.

Punkt 1 innehåller en hänvisning till definitionen av företag av allmänt intresse i artikel 2.1 a–c i EU:s redovisningsdirektiv, som något förenklat innebär att företaget ska vara ett s.k. noterat företag, ett kreditinstitut eller

ett försäkringsföretag. *Punkt 2* motsvarar villkoret om antalet anställda i artikel 29a i samma direktiv.

Upplysningsbestämmelsen gäller även för företag som omfattas av lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag enligt en hänvisning i 7 kap. 2 § den lagen, och för företag som omfattas av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag enligt en hänvisning i 7 kap. 2 § den lagen.

I andra stycket görs en följdändring med anledning av nya 6 kap. 12 a §.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

4 kap.

15 § För varje värdepappersfond ska det finnas en aktuell informationsbroschyr.

Informationsbroschyren ska innehålla

1. fondbestämmelserna,
2. de ytterligare uppgifter som behövs för att man ska kunna bedöma fonden och den risk som är förenad med att investera i den,
3. en tydlig och lättbegriplig förklaring av fondens riskprofil,
4. uppgifter om det arbete eller de funktioner som fondbolaget får uppdra åt någon annan att utföra enligt 4 och 5 §§,
5. uppgifter om vilka tillgångsslag fondmedlen får placeras i,
6. för det fall fondmedlen får placeras i derivatinstrument, uppgifter om i vilket syfte och hur det möjliga resultatet av användningen av derivatinstrument kan påverka fondens riskprofil, och
7. uppgifter om fondbolagets ersättningspolicy.

För en värdepappersfond som hänvisar till ett referensvärde som avses i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 finns det i artikel 29.2 ytterligare bestämmelser om informationsbroschyrens innehåll.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den informationsbroschyr som ska finnas för varje värdepappersfond och om innehållet i broschyren. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *fyjärde stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla även finns i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Dessa artiklar innehåller upplysningskrav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

Av 1 kap. 6 d § följer att det som anges om fondbolag i denna paragraf även gäller för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond.

18 a § Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365,
2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.

Bestämmelser om vad en halvårsredogörelse ska innehålla finns även i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365.

Paragrafen innehåller en upplysning om bestämmelser om vad en årsberättelse och halvårsredogörelse ska innehålla även finns i vissa EU-förordningar. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *första stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla även finns i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning.

Av 1 kap. 6 d § följer att det som anges om fondbolag i denna paragraf även gäller för förvaltningsbolag som förvaltar en värdepappersfond. Paragrafen gäller, genom hänvisningen i 12 kap. 10 § lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder, även för AIF-förvaltare vid förvaltning av specialfonder.

10 kap.

11 § Fondbolag samt förvaltningsbolag och fondföretag som anges i 1 § första stycket ska betala en årlig avgift för

1. Finansinspektionens verksamhet enligt
 - a) denna lag,
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
 - d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt
2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt denna lag och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Ändringen i *första stycket* innebär att den årliga avgift till Finansinspektionen som fondbolag, förvaltningsbolag och fondföretag ska betala även ska avse inspektionens verksamhet enligt EU:s gröna taxonomiförordning.

På samma sätt som hänvisningarna till övriga EU-förordningar i paragrafen är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

10.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap.

2 a § *Bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för den som tillhandahåller investeringsrådgivning eller portföljförvaltning enligt denna lag finns i*

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

2. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen gäller krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa värdepappersinstitut. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen innebär att upplysningsbestämmelsen kompletteras med en hänvisning till bestämmelserna i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Dessa artiklar innehåller upplysningskrav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. En punktlista införs för de hänvisningar till EU-förordningar som finns i paragrafen.

Värdepappersinstitut definieras i 4 b § och portföljförvaltning och investeringsrådgivning i 4 c §.

2 b § Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 och i artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 ska även gälla för

1. värdepappersbolag som
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och
 - har färre än tre anställda, och
2. utländska värdepappersföretag som
 - driver värdepappersrörelse från filial i Sverige eller genom att använda anknutna ombud som är etablerade i Sverige,
 - tillhandahåller investeringsrådgivning, och
 - har färre än tre anställda.

Paragrafen gäller krav på hållbarhetsrelaterade upplysningar för vissa värdepappersinstitut med färre än tre anställda. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen innebär ett förtydligande om att det även i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning finns bestämmelser som gäller som en följd av att valmöjligheten utnyttjas i svensk rätt att inte tillämpa ett undantag i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar som avser företag med färre än tre anställda (jfr prop. 2020/21:66 s. 66).

Värdepappersbolag, utländskt värdepappersföretag och anknutet ombud definieras i 4 b § och filial i 5 §.

På samma sätt som hänvisningen till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

10.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder

10 kap.

1 § För varje EES-baserad alternativ investeringsfond som AIF-förvaltaren förvaltar och för varje alternativ investeringsfond som förvaltaren marknadsför inom EES ska det finnas en aktuell informationsbroschyr. Informationsbroschyren ska innehålla uppgifter om

1. fondens investeringsstrategi och mål samt de omständigheter under vilka dessa eller investeringspolicyn kan ändras,
2. var mottagarfonden är etablerad om fonden är en matarfond till en alternativ investeringsfond samt information om var de underliggande fonderna är etablerade om fonden är en fond-i-fond,
3. de tillgångslag som fonden får placera i och fondens riskprofil, inklusive information om användande av finansiell hävstång,
4. de viktigaste rättsliga följderna av en investering i fonden,
5. AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, revisorer och andra tjänsteleverantörer,
6. ansvarsförsäkring eller tillgängliga medel i enlighet med 7 kap. 5 § för att täcka eventuella skadeståndsanspråk,
7. delegering av förvaltnings- och förvaringsfunktioner,
8. principer och rutiner för värdering av tillgångarna i fonden,
9. hantering av likviditetsrisker och rätt till inlösen samt förfarande och villkor för emission och försäljning av andelar eller aktier,
10. avgifter och alla andra kostnader samt maximibelopp för direkta och indirekta avgifter och kostnader som belastar fondens investerare,
11. förvaltarens principer för likabehandling av investerare och rätt till förmånligare villkor för någon investerare i fonden,
12. fondens primärmäklare samt relevanta arrangemang mellan sådan mäklare och fonden,
13. hur och när regelbunden information om fonden enligt 9 och 10 §§ lämnas,
14. den senaste årsberättelsen enligt 4 § och det senaste beräknade nettotillgångsvärdet (NAV) eller marknadsvärdet för fondens andelar eller aktier, och
15. historisk avkastning.

Bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla finns även i

1. artikel 14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

2. artiklarna 6–9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, *och*

3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

För en alternativ investeringsfond som omfattas av ett krav på att offentliggöra prospekt behöver AIF-förvaltaren endast lämna information enligt första stycket som inte redan framgår av prospektet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den informationsbroschyr som ska finnas för varje alternativ investeringsfond som en AIF-förvaltare förvaltar respektive marknadsför inom EES och om innehållet i broschyren. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en informationsbroschyr ska innehålla även finns i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Dessa artiklar innehåller upplysnings-

krav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar.

5 § Årsberättelsen ska innehålla

1. en balansräkning eller annan redovisning av tillgångar och skulder,
2. en resultaträkning,
3. en verksamhetsberättelse,
4. information om väsentliga förändringar i den information som ska lämnas enligt 1, 9 och 10 §§, och
5. information om ersättningar.

Bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla finns även i

1. artikel 13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365,
 2. artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
 3. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.
- Uppgifterna om räkenskaperna i årsberättelsen ska sammanställas i enlighet med
1. bestämmelserna om redovisning i den alternativa investeringsfondens hemland eller, om det är fråga om en icke EES-baserad alternativ investeringsfond, i det land där fonden är etablerad, och
 2. fondens fondbestämmelser, bolagsordning eller motsvarande regelverk.

Paragrafen innehåller bestämmelser om den årsberättelse och halvårsredogörelse som en AIF-förvaltare ska lämna för varje alternativ investeringsfond som den förvaltar. Övervägandena finns i avsnitt 6.1.

I *andra stycket* införs en upplysningsbestämmelse om att bestämmelser om vad en årsberättelse ska innehålla även finns i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning.

13 kap.

15 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt

1. denna lag,
 2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
 3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
 4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760, och
 5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.
- AIF-förvaltare som anges i 1 § ska betala en årlig avgift för
1. Finansinspektionens verksamhet enligt
 - a) denna lag,
 - b) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013,
 - c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013,
 - d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760,
 - e) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131,
 - f) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088, och
 - g) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852, samt
 2. Statistiska centralbyråns verksamhet enligt lagen (2014:484) om en databas för övervakning av och tillsyn över finansmarknaderna.

Skyldigheten att betala en årlig avgift gäller även utländska AIF-förvaltare som förvaltar sådana alternativa investeringsfonder som Finansinspektionen har tillsyn över enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/760 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1131.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avgifter till Finansinspektionen. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Ändringen i *andra stycket* innebär att den årliga avgift till Finansinspektionen som AIF-förvaltare ska betala även ska avse inspektionens verksamhet enligt EU:s gröna taxonomiförordning.

På samma sätt som övriga hänvisningar till EU-förordningar i paragrafen är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

10.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1219) om försäkringsdistribution

6 kap.

1 a § *Bestämmelser som, utöver bestämmelserna i denna lag, gäller för rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter finns i*

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn, och

2. artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088.

Paragrafen innehåller en upplysningsbestämmelse om att det för försäkringsdistributörer som ger rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter finns ytterligare bestämmelser i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen innebär att upplysningsbestämmelsen kompletteras med en hänvisning till bestämmelserna i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning. Dessa artiklar innehåller upplysningskrav som kompletterar dem som gäller enligt EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. En punktlista införs för de hänvisningar till EU-förordningar som finns i paragrafen.

Rådgivning definieras i 1 kap. 9 § 19. Med försäkringsbaserade investeringsprodukter avses i denna paragraf detsamma som enligt definitionen i artikel 2.3 i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (jfr prop. 2020/21:66 s. 71).

1 b § Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 och i artiklarna 5–7 i Europaparlamentets och rådets förordning 2020/852 ska även gälla för försäkringsförmedlare som har färre än tre anställda.

Paragrafen gäller krav på försäkringsförmedlare som ger rådgivning om försäkringsbaserade investeringsprodukter och som har färre än tre anställda att lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar. Övervägandena finns i avsnitt 6.3.

Ändringen innebär ett förtydligande om att det även i artiklarna 5–7 i EU:s gröna taxonomiförordning finns bestämmelser som gäller som en följd av att valmöjligheten utnyttjas i svensk rätt att inte tillämpa ett undantag i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar som avser företag med färre än tre anställda (jfr prop. 2020/21:66 s. 71).

På samma sätt som hänvisningen till EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar är hänvisningen till EU:s gröna taxonomiförordning dynamisk, vilket innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2020/852

av den 18 juni 2020

om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen syftar till att inrätta en inre marknad som ska verka för en hållbar utveckling i Europa som bland annat bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt samt en hög miljöskyddsnivå och en förbättring av miljön.
- (2) Den 25 september 2015 antog FN:s generalförsamling en ny ram för global hållbar utveckling: Agenda 2030 för hållbar utveckling (*Agenda 2030*). Kärnan i Agenda 2030 är målen för hållbar utveckling, och den omfattar de tre hållbarhetsdimensionerna: den ekonomiska, den sociala och den miljömässiga. I kommissionens meddelande av den 22 november 2016 om nästa steg för en hållbar europeisk framtid kopplas målen för hållbar utveckling till unionens politikram för att säkerställa att unionens samtliga åtgärder och politiska initiativ, såväl inom unionen som globalt, redan från början integrerar målen för hållbar utveckling. I sina slutsatser av den 20 juni 2017 bekräftade rådet unionens och dess medlemsstaters åtagande att genomföra Agenda 2030 på ett fullständigt, samstämmigt, omfattande, integrerat och effektivt sätt, och i nära samarbete med sina partner och andra intressenter. Den 11 december 2019 offentliggjorde kommissionen sitt meddelande om den europeiska gröna given.
- (3) Parisavtalet, som antogs inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (*Parisavtalet*), godkändes av unionen den 5 oktober 2016 ⁽³⁾. Syftet med artikel 2.1 c i Parisavtalet är att förstärka åtgärderna mot klimatförändringarna, bland annat genom att göra finansiella flöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och en klimatomfattande motståndskraftig utveckling. I detta sammanhang antog Europeiska rådet den 12 december 2019 slutsatser om klimatförändringarna. Mot denna bakgrund utgör denna förordning ett viktigt steg i riktning mot målet att uppnå en klimatneutral union senast 2050.
- (4) Hållbarhet och en omställning till en säker, klimatneutral, klimatomfattande motståndskraftig, mer resurseffektiv och cirkulär ekonomi är avgörande för att säkerställa att unionens ekonomi är konkurrenskraftig på lång sikt. Hållbar utveckling har länge stått i centrum för unionsprojektet, och fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) reflekterar den sociala och miljömässiga dimensionen.

⁽¹⁾ EUT C 62, 15.2.2019, s. 103.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 15 april 2020 (EUT C 184, 3.6.2020, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 juni 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

- (5) I december 2016 gav kommissionen en högnivågrupp i uppdrag att ta fram en övergripande och heltäckande unionsstrategi om hållbar finansiering. I den rapport från högnivågruppen som offentliggjordes den 31 januari 2018 efterlyses ett tekniskt robust klassifikationssystem på unionsnivå för att klargöra vilka verksamheter som ska anses vara *gröna* eller *hållbara*, med utgångspunkt i att begränsa klimatförändringar.
- (6) I sitt meddelande av den 8 mars 2018 offentliggjorde kommissionen sin handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt, som inför en ambitiös och heltäckande strategi för hållbar finansiering. Ett av målen med handlingsplanen är att styra kapitalflöden till hållbara investeringar för att uppnå en hållbar och inkluderande tillväxt. Inrättandet av ett enhetligt klassifikationssystem för hållbara verksamheter är den viktigaste och mest brådskande åtgärd som planeras i handlingsplanen. I handlingsplanen slås fast att en styrning av kapitalflöden mot mer hållbara verksamheter måste bygga på en gemensam helhetssyn på verksamheters och investeringars miljömässiga hållbarhet. Som ett första steg skulle tydlig vägledning om vilka typer av verksamheter som anses bidra till miljömål vara till hjälp för att informera investerare om vilka investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Ytterligare vägledning om verksamheter som bidrar till andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål, skulle kunna tas fram i ett senare skede.
- (7) Med tanke på de globala miljöutmaningarnas systemiska karaktär behövs en systemisk och framåtblickande strategi för miljömässig hållbarhet som kan hantera ökande negativa tendenser såsom klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, global överkonsumtion av resurser, livsmedelsbrist, ozonnedbrytning, havsförsurning, försämring av färskvattensystemet och förändrad markanvändning, liksom uppkomst av nya hot, såsom farliga kemikalier och deras kombinationseffekter.
- (8) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU ⁽⁴⁾ efterlyses ökad finansiering från den privata sektorn för miljö- och klimatrelaterade utgifter, särskilt genom inrättande av incitament och metoder som sporrar företagen att mäta såväl miljökostnaderna för sin verksamhet som vinsterna av att använda miljötjänster.
- (9) För att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen måste kapitalflöden styras mot hållbara investeringar. Det är viktigt att fullt ut utnyttja den inre marknadens potential för att uppnå dessa mål. I detta sammanhang är det av avgörande betydelse att undanröja hinder för en effektiv rörlighet för kapital mot hållbara investeringar på den inre marknaden och att förhindra att nya hinder uppkommer.
- (10) Med hänsyn till utmaningens omfattning och de kostnader som är förbundna med uteblivna eller försenade åtgärder bör det finansiella systemet gradvis anpassas i syfte att stödja en hållbar ekonomi. För detta ändamål behöver hållbar finansiering bli huvudregeln och hänsyn tas till de konsekvenser för hållbarheten som finansiella produkter och tjänster medför.
- (11) Att tillhandahålla finansiella produkter som har till syfte att uppnå miljömässigt hållbara mål är ett ändamålsenligt sätt att styra privata investeringar mot hållbara verksamheter. Krav för att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara investeringar, inbegripet krav som fastställs av medlemsstaterna och unionen för att finansmarknadsaktörer och emittenter ska tillåtas använda nationella märkningar, syftar till att förbättra investerarnas förtroende och medvetenhet om dessa finansiella produkters eller företagsobligationers miljöpåverkan, skapa synlighet och motarbeta risken för *grönmålning*. Inom ramen för denna förordning avses med grön målning att man får en orättvis konkurrensfördel genom att marknadsföra en finansiell produkt som miljövänlig när den i själva verket inte uppfyller grundläggande miljönormer. I nuläget har ett fåtal medlemsstater märkningssystem. Dessa befintliga system bygger på olika klassifikationssystem för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Med tanke på de politiska åtagandena inom ramen för Parisavtalet och på unionsnivå är det sannolikt att fler och fler medlemsstater kommer att inrätta märkningssystem eller införa andra krav för

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1386/2013/EU av den 20 november 2013 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2020 – Att leva gott inom planetens gränser (EUT L 354, 28.12.2013, s. 171).

finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på främjande av finansiella produkter eller företagsobligationer som miljömässigt hållbara. I sådana fall skulle medlemsstaterna använda sina egna nationella klassifikationssystem för att fastställa vilka investeringar som ska anses hållbara. Om sådana nationella märkningssystem eller krav använde olika kriterier när det gäller att fastställa vilka ekonomiska verksamheter som ska anses miljömässigt hållbara skulle investerare avskräckas från att investera över gränserna, eftersom det är svårt att jämföra olika investeringsmöjligheter. Dessutom skulle ekonomiska aktörer som vill locka till sig investeringar från hela unionen behöva uppfylla olika kriterier i olika medlemsstater för att deras verksamheter ska anses vara miljömässigt hållbara. En avsaknad av enhetliga kriterier skulle därför öka kostnaderna och skapa ett betydande negativt incitament för ekonomiska aktörer när det gäller att skapa sig tillträde till gränsöverskridande kapitalmarknader i syfte att göra hållbara investeringar.

- (12) Kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar bör harmoniseras på unionsnivå för att avlägsna hinder för den inre marknadens funktion när det gäller att erhålla finansiering för hållbarhetsprojekt och för att förhindra att hinder för sådana projekt uppstår i framtiden. Med en sådan harmonisering skulle det bli lättare för ekonomiska aktörer att skaffa finansiering över gränserna för sina miljömässigt hållbara verksamheter, eftersom deras ekonomiska verksamheter då skulle kunna jämföras mot enhetliga kriterier för att väljas ut som underliggande tillgångar för miljömässigt hållbara investeringar. En sådan harmonisering skulle underlätta gränsöverskridande hållbar investering i unionen.
- (13) Om finansmarknadsaktörer inte förklarar för investerarna hur de verksamheter som de investerar i bidrar till miljömål, eller om finansmarknadsaktörer använder olika koncept när de förklarar vad som utgör en miljömässigt hållbar ekonomisk verksamhet, kommer investerarna att anse det alltför besvärligt att kontrollera och jämföra olika finansiella produkter. Det har konstaterats att sådan praxis avskräcker investerare från att investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter. Dessutom har brist på förtroende bland investerarna en mycket negativ inverkan på marknaden för hållbara investeringar. Det har även visat sig att nationella regler och marknadsbaserade initiativ för att ta itu med denna fråga på nationell nivå leder till en fragmentering av den inre marknaden. Om finansmarknadsaktörer lämnade upplysningar om hur och i vilken utsträckning de finansiella produkter som tillhandahålls som miljömässigt hållbara investerar i verksamheter som uppfyller kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter enligt denna förordning, och om finansmarknadsaktörer använde gemensamma kriterier för sådana upplysningar i hela unionen skulle det bli lättare för investerarna att jämföra investeringsmöjligheter över gränserna och investeringsobjekten skulle få incitament att göra sina affärsmodeller mer miljömässigt hållbara. Investerare skulle dessutom investera i miljömässigt hållbara finansiella produkter i hela unionen med större tillförsikt, vilket skulle förbättra den inre marknadens funktion.
- (14) För att hantera befintliga hinder för den inre marknadens funktion och förhindra att sådana hinder uppstår i framtiden bör medlemsstaterna och unionen vara skyldiga att använda ett gemensamt koncept för miljömässigt hållbara investeringar när de inför krav på nationell nivå och unionsnivå avseende finansmarknadsaktörer eller emittenter när det gäller märkning av finansiella produkter eller företagsobligationer som marknadsförs som miljömässigt hållbara. För att undvika marknadsfragmentering och skada för konsumenternas och investerarens intressen på grund av olikartade begrepp för vad som utgör miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör nationella krav som finansmarknadsaktörer eller emittenter är skyldiga att följa när de avser att marknadsföra finansiella produkter eller företagsobligationer såsom miljömässigt hållbara bygga på de enhetliga kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. Sådana finansmarknadsaktörer och emittenter inbegriper finansmarknadsaktörer som tillhandahåller miljömässigt hållbara finansiella produkter och icke-finansiella företag som ger ut miljömässigt hållbara företagsobligationer.
- (15) Fastställande av kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kan uppmuntra ekonomiska aktörer som inte omfattas av denna förordning att frivilligt offentliggöra och lämna upplysningar på sina webbplatser om sina miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter. De upplysningarna kommer inte bara att hjälpa finansmarknadsaktörer och andra relevanta aktörer på finansmarknaderna att lätt hitta information om vilka ekonomiska aktörer som bedriver miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, utan också göra det lättare för dessa ekonomiska aktörer att skaffa finansiering för sina miljömässigt hållbara verksamheter.

- (16) En klassifikation på unionsnivå av miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter bör göra det möjligt att utarbeta framtida unionspolitik till stöd för hållbar finansiering, inbegripet unionsomfattande normer för miljömässigt hållbara finansiella produkter, och att så småningom inrätta märkningar som formellt erkänner efterlevnaden av de normerna i hela unionen. Den skulle också kunna fungera som grund för andra ekonomiska och lagstiftningsmässiga åtgärder. Enhetliga rättsliga krav som fastställer i vilken grad investeringar är miljömässigt hållbara, baserade på enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, är nödvändiga som referens för framtida unionsrätt som har som mål att underlätta övergången till investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- (17) När det gäller att uppnå målen för hållbar utveckling i unionen har politiska åtgärder, såsom inrättandet av en europeisk fond för strategiska investeringar, effektivt bidragit till att styra privata investeringar, tillsammans med offentliga finanser, mot hållbara investeringar. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 ⁽⁵⁾ nämns ett fyrtioprocentigt klimatinvesteringsmål för infrastruktur- och innovationsprojekt inom ramen för Europeiska fonden för strategiska investeringar. Gemensamma kriterier för att avgöra huruvida ekonomiska verksamheter ska anses vara hållbara, inbegripet deras miljöpåverkan, skulle kunna underbygga liknande framtida unionsinitiativ för att mobilisera investeringar som eftersträvar klimatrelaterade mål eller andra miljömål.
- (18) För att undvika att skada investerarintressen bör fondförvaltare och institutionella investerare som tillhandahåller finansiella produkter upplysa om hur och i vilken utsträckning de använder kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter för att avgöra hur miljömässigt hållbara deras investeringar är. De upplysningar som lämnas bör göra det möjligt för investerare att förstå den andel av den finansiella produktens underliggande investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som en procentandel av alla investeringar som ligger till grund för den finansiella produkten, varigenom det blir möjligt för investerare att förstå i vilken grad investeringen är miljömässigt hållbar. I fall då en finansiell produkts underliggande investeringar är i ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål bör de upplysningar som ska lämnas ange det eller de miljömål som den finansiella produktens underliggande investeringar bidrar till samt hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, och de bör inkludera uppgifter om andelen möjliggörande verksamheter respektive omställningsverksamheter. Kommissionen bör ange vilka upplysningar som måste lämnas för detta ändamål. Dessa upplysningar bör göra det möjligt för nationella behöriga myndigheter att enkelt kontrollera om upplysningsskyldigheten efterlevs och att se till att den efterlevs i enlighet med tillämplig nationell rätt. Om finansmarknadsaktörer inte beaktar kriterierna för miljömässigt hållbara investeringar bör de lämna en förklaring om detta. För att undvika att upplysningsskyldigheten kringgås bör denna skyldighet också gälla i fall då finansiella produkter marknadsförs som att de främjar miljörelaterade egenskaper, inklusive finansiella produkter som har miljöskydd i vidare bemärkelse som mål.
- (19) Upplysningsskyldigheterna i denna förordning kompletterar reglerna om lämnande av hållbarhetsrelaterade upplysningar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 ⁽⁶⁾. I syfte att öka transparensen och för att finansmarknadsaktörer ska förse slutinvesterar med en objektiv referenspunkt för jämförelse avseende andelen investeringar som finansierar miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter kompletterar denna förordning reglerna om transparens i fråga om upplysningar som lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter i förordning (EU) 2019/2088. Definitionen av *hållbar investering* i förordning (EU) 2019/2088 inkluderar investeringar i ekonomiska verksamheter som bidrar till ett miljömål som, bland annat, bör innefatta investeringar i *miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter* i den mening som avses i den här förordningen. I förordning (EU) 2019/2088 anses dessutom en investering som en hållbar investering enbart om den inte orsakar betydande skada för ett miljömål eller socialt mål, såsom fastställs i den förordningen.

(5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/1017 av den 25 juni 2015 om Europeiska fonden för strategiska investeringar, Europeiska centrumet för investeringsrådgivning och portalen för investeringsprojekt på europeisk nivå samt om ändring av förordningarna (EU) nr 1291/2013 och (EU) nr 1316/2013 – Europeiska fonden för strategiska investeringar (EUT L 169, s. 1).

(6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (EUT L 317, 9.12.2019, s. 1)

- (20) För att säkerställa att hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn är tillförlitliga, enhetliga och jämförbara bör upplysningar som lämnas enligt denna förordning i möjligaste mån använda befintliga hållbarhetsindikatorer föreslagna av Europaparlamentet i dess resolution av den 29 maj 2018 om hållbar finansiering. (7) I det sammanhanget bör de tekniska granskningskriterierna i möjligaste mån grundas på de hållbarhetsindikatorer som avses i förordning (EU) 2019/2088.
- (21) När det gäller ekonomiska verksamheter som bedrivs av företag som inte är skyldiga att lämna upplysningar enligt denna förordning skulle det kunna föreligga undantagsfall där finansmarknadsaktörer inte rimligen kan erhålla den information som är relevant för att anpassningen till de tekniska granskningskriterier som antas enligt denna förordning ska kunna fastställas på ett tillförlitligt sätt. I sådana undantagsfall och endast för sådana ekonomiska verksamheter för vilka fullständig, tillförlitlig och aktuell information inte har kunnat erhållas bör finansmarknadsaktörer få göra kompletterande bedömningar och uppskattningar på grundval av information från andra källor. Sådana bedömningar och uppskattningar bör endast kompensera för begränsade och specifika delar av de önskade uppgifterna och leda till ett välbetänt resultat. Finansmarknadsaktörer bör, i syfte att säkerställa att upplysningarna till investerare är tydliga och inte vilseledande, tydligt förklara vad deras slutsatser baseras på och varför de varit tvungna att göra sådana kompletterande bedömningar och uppskattningar för att kunna lämna upplysningar till slutinvesterare.
- (22) I sitt meddelande av den 20 juni 2019 om *Riktlinjer för icke-finansiell rapportering: Tillägg avseende rapportering av klimatrelaterad information* rekommenderar kommissionen att vissa stora företag ska rapportera om vissa klimatrelaterade centrala resultatindikatorer som är baserade på den ram som fastställs i denna förordning. Framför allt är information om hur stor andel av omsättning, kapitalutgifter eller driftsutgifter i sådana stora icke-finansiella företag som är kopplad till miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter liksom centrala resultatindikatorer som är skraddarsydda för stora finansiella företag användbara för investerare som är intresserade av företag vars produkter och tjänster bidrar väsentligt till något av de miljömål som anges i denna förordning. Det är därför lämpligt att kräva av sådana stora företag att de årligen offentliggör sådana centrala resultatindikatorer, och att ytterligare specificera detta krav i delegerade akter, särskilt med avseende på stora finansiella företag. Det vore oproportionerligt betungande att utvidga ett sådant krav till att omfatta mindre företag, men mindre företag kan frivilligt besluta sig för att offentliggöra sådan information.
- (23) För att det ska vara möjligt att fastställa huruvida en viss ekonomisk verksamhet är miljömässigt hållbar bör en uttömmande förteckning över miljömål upprättas. Denna förordning bör omfatta följande sex miljömål: begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av föroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.
- (24) En ekonomisk verksamhet som eftersträvar miljömålet begränsning av klimatförändringar bör bidra väsentligt till att stabilisera utsläppen av växthusgaser genom att undvika eller minska utsläppen eller genom att öka upptaget av desamma. Den ekonomiska verksamheten bör vara förenlig med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. Det miljömålet bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG (8).
- (25) En ekonomisk verksamhet som eftersträvar miljömålet anpassning till klimatförändringar bör bidra väsentligt till att minska eller förebygga de negativa konsekvenserna för det nuvarande eller förväntade framtida klimatet, eller riskerna för sådana negativa konsekvenser, antingen för själva verksamheten eller för människor, natur eller tillgångar. Det miljömålet bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt och Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030.

(7) EUT C 76, 9.3.2020, s. 23.

(8) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

- (26) Miljömålet hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 ⁽⁹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁰⁾, 2006/7/EG ⁽¹¹⁾, 2006/118/EG ⁽¹²⁾, 2008/56/EG ⁽¹³⁾ och 2008/105/EG ⁽¹⁴⁾, rådets direktiv 91/271/EEG ⁽¹⁵⁾, 91/676/EEG ⁽¹⁶⁾ och 98/83/EG ⁽¹⁷⁾ och kommissionens beslut (EU) 2017/848 ⁽¹⁸⁾ samt kommissionens meddelanden av den 18 juli 2007 *Om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen*, av den 14 november 2012 *Strategi för att skydda Europas vattenresurser* och av den 11 mars 2019 *Europeiska unionens strategi om läkemedel i miljön*.
- (27) Miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt på området för den cirkulära ekonomin, avfall och kemikalier, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1013/2006 ⁽¹⁹⁾, (EG) nr 1907/2006 ⁽²⁰⁾ och (EU) 2019/1021 ⁽²¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽²²⁾, 2000/53/EG ⁽²³⁾, 2006/66/EG ⁽²⁴⁾, 2008/98/EG ⁽²⁵⁾, 2010/75/EU ⁽²⁶⁾, 2011/65/EU ⁽²⁷⁾, 2012/19/EU ⁽²⁸⁾, (EU) 2019/883 ⁽²⁹⁾ och (EU) 2019/904 ⁽³⁰⁾, rådets direktiv 1999/31/EG ⁽³¹⁾, kommissionens

(9) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

(10) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

(11) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

(12) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

(13) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

(14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

(15) Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

(16) Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

(17) Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

(18) Kommissionens beslut (EU) 2017/848 av den 17 maj 2017 om fastställande av kriterier och metodstandarder för god miljöstatus i marina vatten, specifikationer och standardiserade metoder för övervakning och bedömning och om upphävande av beslut 2010/477/EU (EUT L 125, 18.5.2017, s. 43).

(19) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

(20) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1) med ändringar.

(21) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

(22) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

(23) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).

(24) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (EUT L 266, 26.9.2006, s. 1).

(25) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

(26) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

(27) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

(28) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (EUT L 197, 24.7.2012, s. 38).

(29) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 av den 17 april 2019 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG (EUT L 151, 7.6.2019, s. 116).

(30) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

(31) Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall (EGT L 182, 16.7.1999, s. 1).

förordning (EU) nr 1357/2014 ⁽³²⁾ och kommissionens beslut 2000/532/EG ⁽³³⁾ och 2014/955/EU ⁽³⁴⁾ samt kommissionens meddelanden av den 2 december 2015 *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin* och av den 16 januari 2018 *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*.

- (28) En ekonomisk verksamhet kan bidra väsentligt till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi på flera sätt. Den kan till exempel öka produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet och återanvändbarhet, eller minska resursanvändningen genom utformning och materialval, vilket underlättar användning för nya ändamål, demontering och isärtagning i bygg- och anläggningssektorn, i synnerhet för att minska användningen av och främja återanvändning av byggnadsmaterial. Den kan också bidra till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi genom att ta fram affärsmodeller för *produkter i form av tjänster* samt cirkulära värdekedjor, i syfte att produkter, komponenter och material ska bibehålla högsta möjliga användbarhet och värde så länge som möjligt. Varje minskning av innehållet av farliga ämnen i material och produkter under hela livscykeln, inbegripet genom att de ersätts med säkrare alternativ, bör som ett minimum vara i enlighet med unionsrätten. En ekonomisk verksamhet kan också bidra väsentligt till miljömålet omställning till en cirkulär ekonomi genom att minska mängden livsmedelsavfall inom produktion, bearbetning, tillverkning eller distribution av livsmedel.
- (29) Miljömålen förebyggande och begränsning av föroreningar bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2004/35/EG ⁽³⁵⁾, 2004/107/EG ⁽³⁶⁾, 2006/118/EG, 2008/50/EG ⁽³⁷⁾, 2008/105/EG, 2010/75/EU, (EU) 2016/802 ⁽³⁸⁾ och (EU) 2016/2284 ⁽³⁹⁾.
- (30) Miljömålen skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem bör tolkas i enlighet med relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 995/2010 ⁽⁴⁰⁾, (EU) nr 511/2014 ⁽⁴¹⁾ och (EU) nr 1143/2014 ⁽⁴²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG ⁽⁴³⁾, rådets förordning (EG) nr 338/97 ⁽⁴⁴⁾, rådets direktiv 91/676/EEG och 92/43/EEG ⁽⁴⁵⁾ och med kommissionens meddelanden av den 21 maj 2003 *Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer och handel (Flegt)*, av den 3 maj 2011 *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en*

(32) Kommissionens förordning (EU) nr 1357/2014 av den 18 december 2014 om ersättning av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 365, 19.12.2014, s. 89).

(33) Kommissionens beslut 2000/532/EG av den 3 maj 2000 om ersättning av beslut 94/3/EG om en förteckning över avfall i enlighet med artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, och rådets beslut 94/904/EG om upprättande av en förteckning över farligt avfall i enlighet med artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG om farligt avfall (EGT L 226, 6.9.2000, s. 3).

(34) Kommissionens beslut 2014/955/EU av den 18 december 2014 om ändring av beslut 2000/532/EG om en förteckning över avfall enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (EUT L 370, 30.12.2014, s. 44).

(35) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

(36) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/107/EG av den 15 december 2004 om arsenik, kadmium, kvicksilver, nickel och polycykliska aromatiska kolväten i luften (EUT L 23, 26.1.2005, s. 3).

(37) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa (EUT L 152, 11.6.2008, s. 1).

(38) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 av den 11 maj 2016 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen (EUT L 132, 21.5.2016, s. 58).

(39) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

(40) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 995/2010 av den 20 oktober 2010 om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden (EUT L 295, 12.11.2010, s. 23).

(41) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 511/2014 av den 16 april 2014 om åtgärder för användarnas efterlevnad i Nagoyaprotokollet om tillträde till och rimlig och rättvis fördelning av vinster från utnyttjande av genetiska resurser i unionen (EUT L 150, 20.5.2014, s. 59).

(42) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter (EUT L 317, 4.11.2014, s. 35).

(43) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

(44) Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem (EGT L 61, 3.3.1997, s. 1).

(45) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020, av den 6 maj 2013 Grön infrastruktur (GI) – Att stärka Europas naturkapital, av den 26 februari 2016 EU:s handlingsplan mot olaglig handel med vilda djur och växter och av den 23 juli 2019 Intensifiera EU:s insatser för att skydda och återställa världens skogar.

- (31) En ekonomisk verksamhet kan bidra väsentligt till målet skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem på flera sätt, inbegripet genom att skydda, bevara eller återställa den biologiska mångfalden och ekosystemen, och därigenom förbättra ekosystemtjänster. Sådana tjänster är indelade i fyra kategorier, nämligen tillhandahållande av tjänster, såsom tillhandahållande av livsmedel och vatten; regleringstjänster, såsom klimatkontroll och sjukdomsbekämpning; stödtjänster såsom näringscykler och syreproduktion; samt kulturtjänster, såsom tillhandahållande av andlig och rekreativ nytta.
- (32) Vid tillämpningen av denna förordning bör begreppet *hållbart skogsbruk* förstås genom beaktande av metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra förstöring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer, genom beaktande av förvaltning och nyttjande av skog och skogsmark på ett sådant sätt, och i en sådan takt, som upprätthåller deras biologiska mångfald, produktivitet, förnyingskapacitet, vitalitet och deras potential att både nu och i framtiden fylla relevanta ekologiska, ekonomiska och sociala funktioner på lokal, nationell och global nivå, och som inte skadar andra ekosystem, enligt definitionen i resolution H1 av andra ministerkonferensen om skydd av skogarna i Europa den 16–17 juni 1993 i Helsingfors: *General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe*, och genom beaktande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 995/2010 och (EU) 2018/841 ⁽⁴⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁴⁷⁾ och kommissionens meddelande av den 20 september 2013 *EU-skogsstrategin för skogarna och den skogsbaserade sektorn*.
- (33) Inom ramen för denna förordning används begreppet *energieffektivitet* i vid bemärkelse och bör förstås med beaktande av relevant unionsrätt, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ⁽⁴⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁹⁾ och (EU) 2018/844 ⁽⁵⁰⁾, samt de genomförandeåtgärder som antagits enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽⁵¹⁾.
- (34) För varje miljömål bör fastställas enhetliga kriterier för att avgöra huruvida ekonomiska verksamheter bidrar väsentligt till det målet. Ett inslag i de enhetliga kriterierna bör vara att undvika betydande skada för de miljömål som anges i denna förordning. Syftet med detta är att undvika att investeringar anses som miljömässigt hållbara i fall då de ekonomiska verksamheter som gynnas av investeringarna skadar miljön i en utsträckning som väger tyngre än deras bidrag till ett miljömål. Sådana kriterier bör beakta – utöver den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser – livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, särskilt genom att hänsyn tas till produktion och användning av produkter och slutet av deras livscykel.

⁽⁴⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁴⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽⁴⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁵⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 156, 19.6.2018, s. 75).

⁽⁵¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

- (35) Mot bakgrund av det gemensamma åtagandet från Europaparlamentet, rådet och kommissionen att följa principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att stödja hållbar tillväxt för alla och att erkänna betydelsen av internationella miniminormer för mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter, bör efterlevnaden av minimiskyddsåtgärder vara ett villkor för att ekonomiska verksamheter ska anses som miljömässigt hållbara. Av denna anledning bör ekonomiska verksamheter anses som miljömässigt hållbara endast om de bedrivs i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet Internationella arbetsorganisationens (ILO) förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter. I de grundläggande ILO-konventionerna definieras de mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter som företag bör följa. Flera av dessa internationella normer slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet förbudet mot slaveri och tvångsarbete och principen om icke-diskriminering. Dessa minimiskyddsåtgärder påverkar inte tillämpningen av striktare krav gällande miljö, hälsa, säkerhet och social hållbarhet som anges i unionsrätten, i tillämpliga fall. När företag efterlever dessa minimiskyddsåtgärder bör de följa principen *orsaka inte betydande skada* som avses i förordning (EU) 2019/2088 samt beakta de tekniska standarder för tillsyn som antas enligt den förordningen och vilka ytterligare specificerar denna princip.
- (36) För att säkerställa överensstämmelse mellan den här förordningen och förordning (EU) 2019/2088 bör den här förordningen ändra förordning (EU) 2019/2088 i syfte att ge de europeiska tillsynsmyndigheter som inrättats genom Europaparlamentets och rådet förordningar (EU) nr 1093/2010⁽⁵²⁾, (EU) nr 1094/2010⁽⁵³⁾ och (EU) nr 1095/2010⁽⁵⁴⁾ (gemensamt *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) mandat att gemensamt utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange kraven för innehåll och presentation av den informationen i relation till principen *orsaka inte betydande skada*. Dessa tekniska standarder för tillsyn bör vara förenliga med innehållet i, metoderna för och presentationen av de hållbarhetsindikatorer avseende negativa konsekvenser som avses i förordning (EU) 2019/2088. De bör också vara förenliga med de principer som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet ILO:s förklaring om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, de åtta grundläggande ILO-konventionerna och det internationella regelverket för mänskliga rättigheter.
- (37) Vidare bör förordning (EU) 2019/2088 ändras i syfte att ge de europeiska tillsynsmyndigheterna mandat att genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att komplettera reglerna om transparens i fråga om främjande av miljörelaterade egenskaper och av miljömässigt hållbara investeringar vid upplysningar som ska lämnas innan avtal ingås och regelbundna rapporter.
- (38) Med tanke på de specifika tekniska uppgifter som behövs för att bedöma en ekonomisk verksamhets miljöpåverkan och den snabbt föränderliga vetenskapen och tekniken bör kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter anpassas regelbundet så att de återspeglar sådana förändringar. För att kriterierna ska vara uppdaterade, på grundval av vetenskapliga bevis och synpunkter från experter och relevanta intressenter, bör villkoren för *väsentligt bidrag* och *betydande skada* specificeras närmare för olika ekonomiska verksamheter och uppdateras regelbundet. För detta ändamål bör detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier fastställas av kommissionen för olika ekonomiska verksamheter, på grundval av tekniska synpunkter från en flerpartsplattform för hållbar finansiering.
- (39) Vissa ekonomiska verksamheter har negativa konsekvenser för miljön, och ett väsentligt bidrag till ett eller flera miljömål kan uppnås genom att dessa negativa konsekvenser minskas. För dessa ekonomiska verksamheter bör tekniska granskningskriterier fastställas som kräver en väsentlig förbättring av miljöprestandan jämfört med bland

(52) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

(53) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

(54) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

annat industrigenomsnittet, men som samtidigt undviker miljömässigt skadliga inläsningseffekter, inbegripet koldioxidintensiva inläsningseffekter, under den finansierade ekonomiska verksamhetens ekonomiska livslängd. I dessa kriterier bör också hänsyn tas till en specifik ekonomisk verksamhets långsiktiga inverkan.

- (40) En ekonomisk verksamhet bör inte anses som miljömässigt hållbar om den orsakar mer skada än nytta för miljön. De tekniska granskningskriterierna bör identifiera de minimikrav som är nödvändiga för att undvika betydande skada för andra mål, inbegripet genom att bygga vidare på minimikrav som har fastställs i enlighet med unionsrätten. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den säkerställa att de baseras på tillgängliga vetenskapliga bevis, att de utformas med beaktande av livscykelöverväganden, inbegripet befintliga livscykelanalyser, och att de uppdateras regelbundet. Om den vetenskapliga utvärderingen inte gör det möjligt att fastställa en risk med tillräcklig visshet bör försiktighetsprincipen gälla, i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget.
- (41) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna för miljömålet begränsning av klimatförändringar bör den beakta och skapa incitament för den pågående och nödvändiga omställningen till en klimatneutral ekonomi i enlighet med artikel 10.2 i denna förordning. Utöver användning av klimatneutral energi samt ökade investeringar i ekonomiska verksamheter och sektorer som redan är koldioxidsnåla kräver omställningen väsentliga minskningar av växthusgasutsläppen i andra ekonomiska verksamheter och sektorer för vilka det inte finns några tekniskt och ekonomiskt genomförbara koldioxidsnåla alternativ. Dessa ekonomiska omställningsverksamheter bör anses bidra väsentligt till en begränsning av klimatförändringar om deras växthusgasutsläpp är väsentligt lägre än sektors- eller industrigenomsnittet, de inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ och de inte leder till en inläsning av tillgångar som är oförenlig med målet klimatneutralitet, med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd. De tekniska granskningskriterierna för sådana ekonomiska omställningsverksamheter bör säkerställa att dessa omställningsverksamheter på ett trovärdigt sätt kan leda till klimatneutralitet, och bör med jämna mellanrum justeras i enlighet med detta.
- (42) En ekonomisk verksamhet bör anses bidra väsentligt till ett eller flera av de miljömål som anges i denna förordning om den direkt gör det möjligt för andra verksamheter att bidra väsentligt till ett eller flera av dessa mål. Sådana möjliggörande verksamheter bör inte leda till någon inläsning av tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd, och den bör ha en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöverväganden.
- (43) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta relevant unionsrätt, inklusive Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1221/2009⁽⁵⁵⁾ och (EG) nr 66/2010⁽⁵⁶⁾ liksom kommissionens rekommendation 2013/179/EU⁽⁵⁷⁾ och kommissionens meddelande av den 16 juli 2018 *Offentlig upphandling för en bättre miljö*. För att undvika onödiga inkonsekvenser med klassifikationer av ekonomiska verksamheter som redan används för andra ändamål bör kommissionen även ta hänsyn till de statistiska klassifikationerna med anknytning till miljöindustrin, nämligen klassifikationen av miljöskyddsaktiviteter (Cepa) och klassifikationen av resurshanteringsaktiviteter (CReMA) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014⁽⁵⁸⁾. När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den beakta befintliga miljöindikatorer och rapporteringsramar, som tagits fram av bland annat kommissionen och Europeiska miljöbyrån, och befintliga internationella normer, såsom de som tagits fram av bland annat OECD.

(55) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) och om upphävande av förordning (EG) nr 761/2001 och kommissionens beslut 2001/681/EG och 2006/193/EG (EUT L 342, 22.12.2009, s. 1).

(56) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

(57) Kommissionens rekommendation 2013/179/EU av den 9 april 2013 om användningen av gemensamma metoder för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 124, 4.5.2013, s. 1).

(58) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 538/2014 av den 16 april 2014 om ändring av förordning (EU) nr 691/2011 om europeiska miljöräkenskaper (EUT L 158, 27.5.2014, s. 113).

- (44) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna bör den även beakta infrastruktursektorns särdrag, och ta hänsyn till miljörelaterade, sociala och ekonomiska externaliteter i en lönsamhetsanalys. I detta avseende bör kommissionen beakta relevant unionsrätt, inklusive Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ⁽⁵⁹⁾, 2011/92/EU ⁽⁶⁰⁾, 2014/23/EU ⁽⁶¹⁾, 2014/24/EU ⁽⁶²⁾ och 2014/25/EU ⁽⁶³⁾, normer och aktuella metoder, samt det arbete som utförs av internationella organisationer, såsom OECD. I detta sammanhang bör de tekniska granskningskriterierna främja lämpliga ramar för styrning som integrerar miljörelaterade, sociala och styrningsrelaterade faktorer såsom de anges i de FN-stödda principerna för ansvarsfulla investeringar i alla stadier av ett projekts livscykel.
- (45) De tekniska granskningskriterierna bör säkerställa att relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor kan anses som miljömässigt hållbara och behandlas lika om de bidrar lika mycket till ett eller flera av de miljömål som fastställs i denna förordning. Den potentiella kapaciteten att bidra till dessa miljömål kan variera mellan sektorer, vilket bör återspeglas i kriterierna. Inom varje enskild sektor bör dessa kriterier dock inte ge vissa ekonomiska verksamheter orättvisa nackdelar jämfört med andra om de förstnämnda bidrar till miljömålen i samma utsträckning som de sistnämnda.
- (46) När kommissionen fastställer och uppdaterar de tekniska granskningskriterierna för miljömässigt hållbara verksamheter bör den bedöma huruvida fastställandet av dessa kriterier skulle leda till strandade tillgångar eller resultera i inkonsekventa incitament eller ha andra negativa konsekvenser för finansmarknaderna.
- (47) För att undvika överdrivet betungande efterlevnadskostnader för ekonomiska aktörer bör kommissionen fastställa tekniska granskningskriterier som ger tillräcklig klarhet angående rättsläget, är praktiskt genomförbara, lätta att tillämpa och vars efterlevnad kan kontrolleras med rimliga efterlevnadskostnader, varigenom onödiga administrativa bördor undviks. De tekniska granskningskriterierna kan kräva att en livscykelanalys görs, när en sådan är tillräckligt genomförbar och i nödvändiga fall.
- (48) För att säkerställa att investeringarna styrs mot ekonomiska verksamheter som har störst positiv inverkan på miljömålen bör kommissionen prioritera att inrätta tekniska granskningskriterier för de ekonomiska verksamheter som potentiellt kan bidra mest till miljömålen.
- (49) Lämpliga tekniska granskningskriterier bör fastställas för transportsektorn, även för mobila tillgångar. Dessa tekniska granskningskriterier bör beakta omständigheten att transportsektorn, inklusive internationell sjöfart, står för nästan 26 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Såsom anges i handlingsplanen för finansiering av hållbar tillväxt står transportsektorn för omkring 30 % av de ytterligare årliga investeringar som behövs för hållbar utveckling i unionen, till exempel för att öka elektrifieringen eller stödja omställningen till renare transportsätt genom att främja trafikomställningar och bättre trafikledning.
- (50) När kommissionen utarbetar de tekniska granskningskriterierna är det särskilt viktigt att den anordnar lämpliga samråd i linje med agendan för bättre lagstiftning. Arbetet med att fastställa och uppdatera de tekniska granskningskriterierna bör involvera relevanta intressenter och bygga på råd från experter med styrkt kunskap och erfarenhet inom de berörda områdena. I detta syfte bör kommissionen inrätta en plattform för hållbar finansiering (*plattformen*). Plattformen bör bestå av experter som representerar både den privata och den offentliga sektorn. Experterna från den offentliga sektorn bör inkludera representanter för Europeiska miljöbyrån, de europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska investeringsbanken och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

(59) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

(60) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

(61) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).

(62) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

(63) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

Experterna från den privata sektorn bör inkludera representanter för finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer som företräder relevanta branscher samt personer med sakkunskap inom redovisning och rapportering. Plattformen bör också inkludera experter som representerar det civila samhället, inbegripet experter med sakkunskap i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor. Finansmarknadsaktörer bör uppmuntras att informera kommissionen om de anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterierna – eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts – bör anses vara miljömässigt hållbar, i syfte att hjälpa kommissionen att utvärdera om det är lämpligt att komplettera eller uppdatera de tekniska granskningskriterierna.

- (51) Plattformen bör vara sammansatt i enlighet med de tillämpliga övergripande reglerna om inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion, även vad gäller urvalsförandet. Urvalsförandet bör syfta till att säkerställa sakkunskap på hög nivå, geografisk och könsmässig balans samt en välavvägd representation vad gäller relevant kunskap med tanke på plattformens särskilda uppgifter. Under urvalsförandet bör kommissionen göra en bedömning, i enlighet med de övergripande reglerna, av huruvida potentiella intressekonflikter föreligger och vidta lämpliga åtgärder för att hantera sådana eventuella konflikter.
- (52) Plattformen bör ge kommissionen råd angående utarbetande, analys och översyn av tekniska granskningskriterier, inklusive sådana kriteriers potentiella inverkan på värderingen av tillgångar som anses vara miljömässigt hållbara tillgångar enligt befintlig marknadspraxis. Plattformen bör också ge råd till kommissionen om huruvida de tekniska granskningskriterierna är lämpliga för användning i framtida unionspolitiska initiativ som syftar till att underlätta hållbara investeringar och om den roll som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan spela i fråga om stöd för tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna. Plattformen bör ge kommissionen råd om utvecklingen av ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifters tillgänglighet och kvalitet, med beaktande av målet att undvika onödiga administrativa bördor, om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål, och om hur minimiskyddsåtgärderna fungerar och det eventuella behovet av att komplettera dem.
- (53) Kommissionen bör låta den befintliga expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering finnas kvar och ge den en formell ställning. Expertgruppens uppgifter kommer bland annat att bestå av att ge råd till kommissionen om de tekniska granskningskriteriernas lämplighet och den metod som plattformen väljer för att ta fram dessa kriterier. I detta syfte bör kommissionen hålla medlemsstaterna informerade genom regelbundna möten i expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering.
- (54) I syfte att specificera kraven i denna förordning, och särskilt i syfte att fastställa och uppdatera detaljerade och kalibrerade tekniska granskningskriterier för olika ekonomiska verksamheter när det gäller vad som utgör ett *väsentligt bidrag* till och *betydande skada* för miljömålen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på vilka upplysningar som krävs för att följa upplysnings-skyldigheten enligt denna förordning samt med avseende på de tekniska granskningskriterierna. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, t.ex. genom plattformen och expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁶⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet vid förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

⁽⁶⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (55) Denna förordning kompletterar de upplysningskrav som fastställs i förordning (EU) 2019/2088. För att säkerställa en välorganiserad och ändamålsenlig tillsyn av finansmarknadsaktörers efterlevnad av denna förordning bör medlemsstaterna förlita sig på de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med förordning (EU) 2019/2088. För att upprätthålla efterlevnad bör medlemsstaterna dessutom fastställa regler om åtgärder och sanktioner som bör vara effektiva, proportionella och avskräckande. Nationella behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna bör utöva de befogenheter att ingripa mot produkter som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 600/2014 ⁽⁶⁵⁾, (EU) nr 1286/2014 ⁽⁶⁶⁾ och (EU) 2019/1238 ⁽⁶⁷⁾ även i fråga om vilseledande försäljning eller vilseledande hållbarhetsrelaterade upplysningar, inklusive de upplysningar som krävs enligt den här förordningen.
- (56) För att säkerställa en effektiv och hållbar organisering av arbetet och mötespraxis både vad gäller plattformen och expertgruppen för medlemsstaterna om hållbar finansiering, och för att möjliggöra brett deltagande och effektiv samverkan inom grupperna, deras undergrupper, kommissionen och intressenter bör en ökad användning av digital, inbegripet virtuell, teknik övervägas.
- (57) För att ge de relevanta aktörerna tillräckligt med tid att bekanta sig med de kriterier för att ekonomiska verksamheter ska anses vara miljömässigt hållbara som anges i denna förordning och förbereda för tillämpningen av dessa bör skyldigheterna i denna förordning för vart och ett av miljömålen bli tillämpliga tolv månader efter fastställandet av de relevanta tekniska granskningskriterierna.
- (58) Bestämmelser i denna förordning som hänvisar till certifikatbaserade system för skatteincitament som existerade innan denna förordning trädde i kraft påverkar inte unionens och medlemsstaternas respektive befogenheter i fråga om skattebestämmelser såsom de följer av fördragen.
- (59) Tillämpningen av denna förordning bör ses över regelbundet i syfte att bedöma, bland annat, framstegen med avseende på utarbetandet av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter; det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar; ändamålsenligheten i klassifikationssystemet för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter när det gäller att styra privata investeringar mot sådana verksamheter och särskilt vad gäller kapitalflödet till privata företag och andra rättsliga enheter; samt den ytterligare utvecklingen av det klassifikations-systemet, inbegripet genom utvidgning av det så att det omfattar mer än miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, i syfte att den ska omfatta verksamheter som orsakar betydande skada för miljön, samt andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål.
- (60) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att på unionsnivå införa enhetliga kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INNEHÅLL, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs kriterierna för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar.

⁽⁶⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽⁶⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter) (EUT L 352, 9.12.2014, s. 1).

⁽⁶⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1238 av den 20 juni 2019 om en paneuropeisk privat pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198, 25.7.2019, s. 1).

2. Denna förordning ska tillämpas på
 - a) åtgärder som antas av medlemsstater eller unionen i vilka det fastställs krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara,
 - b) finansmarknadsaktörer som tillhandahåller finansiella produkter,
 - c) företag som omfattas av skyldigheten att offentliggöra en icke-finansiell rapport eller en icke-finansiell rapport för koncern enligt artikel 19a respektive 29a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU ⁽⁶⁸⁾.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *miljömässigt hållbar investering*: en investering i en eller flera ekonomiska verksamheter som enligt denna förordning anses vara miljömässigt hållbara.
2. *finansmarknadsaktör*: en finansmarknadsaktör enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2019/2088, vilket inbegriper en utvecklare av en pensionsprodukt på vilken en medlemsstat har beslutat att tillämpa den förordningen i enlighet med artikel 16 i den förordningen.
3. *finansiell produkt*: en finansiell produkt enligt definitionen i artikel 2.12 i förordning (EU) 2019/2088.
4. *emittent*: en emittent enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ⁽⁶⁹⁾.
5. *begränsning av klimatförändringar*: arbetet med att hålla ökningen i den globala genomsnittstemperaturen långt under 2 °C samt göra ansträngningar för att begränsa den till 1,5 °C över förindustriell nivå, i enlighet med Parisavtalet.
6. *anpassning till klimatförändringar*: arbetet med anpassningen till faktiska och förväntade klimatförändringar och deras effekter.
7. *växthusgas*: en växthusgas som finns förtecknad i bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 ⁽⁷⁰⁾.
8. *avfallshierarki*: den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.
9. *cirkulär ekonomi*: ett ekonomiskt system genom vilket värdet på produkter, material och övriga resurser inom ekonomin upprätthålls så länge som möjligt, vilket leder till att de används mer effektivt inom produktion och konsumtion, så att miljöpåverkan av användningen av dem minskar, och avfall och utsläpp av farliga ämnen under alla etapper av deras livscykel minimeras, inbegripet genom tillämpning av avfallshierarkin.
10. *förorening*: ämne, vibration, värme, buller, ljus eller annan förorening i luft, vatten eller mark som kan skada människors hälsa eller miljön, medföra skador på materiell egendom eller medföra skador på eller försvåra möjligheterna att dra nytta av de fördelar naturen erbjuder eller annan legitim användning av miljön.
11. *mark*: jordskorpans översta skikt, beläget mellan berggrunden och ytan, som består av mineralpartiklar, organiskt material, vatten, luft och levande organismer.

⁽⁶⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽⁶⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

⁽⁷⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG (EUT L 165, 18.6.2013, s. 13).

12. *miljöförorening*:
- a) direkt eller indirekt överföring av föroreningar till luft, vatten eller mark som en följd av mänsklig verksamhet,
 - b) när det gäller den marina miljön, förorening enligt definitionen i artikel 3.8 i direktiv 2008/56/EG,
 - c) när det gäller vattenmiljön, förorening enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv 2000/60/EG.
13. *ekosystem*: ett dynamiskt komplex av växt-, djur- och mikroorganismersamhällen och deras icke-levande miljö som interagerar som en funktionell enhet.
14. *ekosystemtjänster*: ekosystems direkta och indirekta bidrag till de ekonomiska, sociala, kulturella och andra fördelar som människor erhåller från ekosystem.
15. *biologisk mångfald*: variationsrikedomen bland levande organismer av alla ursprung, inklusive landbaserade, marina och andra akvatiska ekosystem och de ekologiska komplex i vilka dessa organismer ingår; begreppet innefattar mångfald inom arter, mellan arter och i ekosystem.
16. *gott tillstånd*: när det gäller ekosystem, att ekosystemet befinner sig i ett gott fysiskt, kemiskt och biologiskt tillstånd eller har god fysisk, kemisk och biologisk kvalitet och är självreproducerbart eller kan återställa sig självt, i vilket artsammansättning, ekosystemstruktur och ekologiska funktioner inte är skadade.
17. *energieffektivitet*: effektivare energianvändning i alla steg av energikedjan, från produktion till slutlig förbrukning.
18. *marina vatten*: marina vatten enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/56/EG.
19. *ytvatten*: ytvatten enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2000/60/EG.
20. *grundvatten*: grundvatten enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv 2000/60/EG.
21. *god miljöstatus*: god miljöstatus enligt definitionen i artikel 3.5 i direktiv 2008/56/EG.
22. *god status*:
- a) när det gäller ytvatten, att ha både *god ekologisk status* enligt definitionen i artikel 2.22 i direktiv 2000/60/EG och *god kemisk ytvattenstatus* enligt definitionen i artikel 2.24 i det direktivet,
 - b) när det gäller grundvatten, att ha både *god kemisk grundvattenstatus* enligt definitionen i artikel 2.25 i direktiv 2000/60/EG och *god kvantitativ status* enligt definitionen i artikel 2.28 i det direktivet.
23. *god ekologisk potential*: god ekologisk potential enligt definitionen i artikel 2.23 i direktiv 2000/60/EG.

KAPITEL II

MILJÖMÄSSIGT HÅLLBARA EKONOMISKA VERKSAMHETER

Artikel 3

Kriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter

I syfte att fastställa i vilken grad en investering är miljömässigt hållbar ska en ekonomisk verksamhet anses vara miljömässigt hållbar om den ekonomiska verksamheten

- a) bidrar väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 9 i enlighet med artiklarna 10–16,
- b) inte orsakar betydande skada för något av miljömålen i artikel 9 i enlighet med artikel 17,
- c) utförs i överensstämmelse med de minimiskyddsåtgärder som fastställs i artikel 18, och
- d) överensstämmer med tekniska granskningskriterier som har fastställts av kommissionen i enlighet med artikel 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2.

Artikel 4

Användning av kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter inom ramen för offentliga åtgärder och inom ramen för standarder och märkningar

Medlemsstaterna och unionen ska tillämpa kriterierna i artikel 3 för att fastställa huruvida en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar i samband med alla åtgärder som föreskriver krav på finansmarknadsaktörer eller emittenter med avseende på finansiella produkter eller företagsobligationer som tillhandahålls som miljömässigt hållbara.

Artikel 5

Transparens i fråga om miljömässigt hållbara investeringar i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en sådan finansiell produkt som avses i artikel 9.1, 9.2 eller 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 investerar i en ekonomisk verksamhet som bidrar till ett miljömål i den mening som avses i artikel 2.17 i den förordningen ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen innehålla följande:

- a) information om det eller de miljömål som anges i artikel 9 i den här förordningen som den finansiella produktens underliggande investering bidrar till, och
- b) en beskrivning av hur och i vilken utsträckning den finansiella produktens underliggande investeringar är i ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artikel 3 i den här förordningen.

Den beskrivning som avses i första stycket b i denna artikel ska ange den andel investeringar i miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter som valts för den finansiella produkten, inbegripet uppgifter om de andelar möjliggörande verksamheter och omställningsverksamheter som avses i artikel 16 respektive artikel 10.2, uttryckt i procent av samtliga de investeringar som valts för den finansiella produkten.

Artikel 6

Transparens i fråga om finansiella produkter som främjar miljörelaterade egenskaper i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en sådan finansiell produkt som avses i artikel 8.1 i förordning (EU) 2019/2088 främjar miljörelaterade egenskaper ska artikel 5 i den här förordningen gälla i tillämpliga delar.

De upplysningar som ska lämnas i enlighet med artiklarna 6.3 och 11.2 i förordning (EU) 2019/2088 ska åtföljas av följande förklaring:

”Principen *orsaka inte betydande skada* är endast tillämplig på de av den finansiella produktens underliggande investeringar som beaktar EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.

Den återstående delen av denna finansiella produkt har underliggande investeringar som inte beaktar EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.”

Artikel 7

Transparens i fråga om andra finansiella produkter i upplysningar som lämnas innan avtal ingås och i regelbundna rapporter

I fall då en finansiell produkt inte omfattas av artikel 8.1 eller artikel 9.1, 9.2 eller 9.3 i förordning (EU) 2019/2088 ska de upplysningar som ska lämnas i enlighet med de bestämmelser i sektorsspecifik lagstiftning som avses i artiklarna 6.3 och 11.2 i den förordningen åtföljas av följande förklaring:

”Denna finansiella produkts underliggande investeringar beaktar inte EU-kriterierna för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.”

Artikel 8

Företags transparens i icke-finansiella rapporter

1. Företag som omfattas av en skyldighet att offentliggöra icke-finansiell information enligt artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU ska i sin icke-finansiella rapport eller sin icke-finansiella rapport för koncernen inkludera information om hur och i vilken utsträckning företagets verksamheter är förknippade med ekonomiska verksamheter som ska anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9 i denna förordning.
2. Icke-finansiella företag ska särskilt lämna upplysningar om
 - a) den andel av deras omsättning som härrör från produkter eller tjänster som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9, och
 - b) den andel av deras kapitalutgifter och den andel av deras driftsutgifter som avser tillgångar eller processer som är förknippade med ekonomiska verksamheter som anses vara miljömässigt hållbara enligt artiklarna 3 och 9.
3. Om ett företag offentliggör icke-finansiell information enligt artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU i en separat rapport i enlighet med artikel 19a.4 eller 29a.4 i det direktivet, ska den information som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln offentliggöras i den separata rapporten.
4. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 för att komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln i syfte att specificera innehållet i och presentationen av de upplysningar som ska lämnas enligt de punkterna, inbegripet den metod som ska användas i syfte att följa dessa, med beaktande av särdragen hos både finansiella och icke-finansiella företag och de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning. Kommissionen ska anta den delegerade akten senast den 1 juni 2021.

Artikel 9

Miljömål

Vid tillämpningen av denna förordning utgörs miljömålen av följande:

- a) Begränsning av klimatförändringar.
- b) Anpassning till klimatförändringar.
- c) Hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser.
- d) Omställning till en cirkulär ekonomi.
- e) Förebyggande och begränsning av miljöföroreningar.
- f) Skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Artikel 10

Väsentliga bidrag till begränsningen av klimatförändringar

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsningen av klimatförändringar om den verksamheten väsentligen bidrar till att stabilisera växthusgaskoncentrationerna i atmosfären på en nivå som förhindrar farlig antropogen inverkan på klimatsystemet som överensstämmer med Parisavtalets långsiktiga temperaturmål genom att undvika eller minska växthusgasutsläpp eller öka upptaget av växthusgasutsläpp på något av följande sätt, inbegripet genom process- eller produktinnovation:
 - a) Den genererar, överför, lagrar, distribuerar eller använder förnybar energi i linje med direktiv (EU) 2018/2001, inbegripet genom att använda innovativ teknik med potential för betydande framtida besparingar eller genom en nödvändig förstärkning eller utbyggnad av elnätet.
 - b) Den ökar energieffektiviteten, med undantag för sådana elproduktionsverksamheter som avses i artikel 19.3.
 - c) Den ökar ren eller klimatneutral mobilitet.

- d) Den byter till användning av förnybara material från hållbara källor.
- e) Den ökar bruket av miljösäker avskiljning och användning av koldioxid (CCU) samt teknik för avskiljning och lagring av koldioxid (CCS) som åstadkommer en nettominskning av växthusgasutsläppen.
- f) Den stärker kolsänkor i mark, inbegripet genom att avskogning och skogsförstörelse undviks, genom återställande av skogar, hållbart brukande och återställande av åkermark, gräsmark och våtmarker, beskogning och regenerativt jordbruk.
- g) Den upprättar den energinfrastruktur som krävs för att möjliggöra utfasning av fossila bränslen ur energisystem.
- h) Den framställer rena och effektiva bränslen från förnybara eller koldioxidneutrala källor.
- i) Den möjliggör någon av de verksamheter som anges i leden a–h i denna punkt i enlighet med artikel 16.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en ekonomisk verksamhet för vilken det inte finns något tekniskt och ekonomiskt genomförbart koldioxidsnålt alternativ anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar om den utgör ett stöd för omställningen till en klimatneutral ekonomi som är förenligt med en bana för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, inbegripet genom utfasning av växthusgasutsläpp, särskilt utsläpp från fasta fossila bränslen, och om den verksamheten

- a) medför växthusgasutsläpp på nivåer som motsvarar bästa prestanda inom sektorn eller branschen,
- b) inte hindrar utvecklingen och användningen av koldioxidsnåla alternativ, och
- c) inte leder till en inlåsning av koldioxidintensiva tillgångar med beaktande av dessa tillgångars ekonomiska livslängd.

Vid tillämpningen av denna punkt och vid fastställandet av tekniska granskningskriterier enligt artikel 19 ska kommissionen göra en bedömning av alla relevanta befintliga teknikers potentiella bidrag och genomförbarhet.

3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 för att

- a) komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till begränsning av klimatförändringar, och
- b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.

4. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln.

5. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.

6. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 3 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2022.

Artikel 11

Väsentligt bidrag till anpassning till klimatförändringar

- 1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar om den verksamheten
 - a) inbegriper anpassningslösningar som antingen väsentligt minskar risken för de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet för den ekonomiska verksamheten eller väsentligt minskar dessa negativa konsekvenser, utan att risken för negativa konsekvenser för människor, natur eller tillgångar ökar, eller
 - b) tillhandahåller anpassningslösningar som, utöver att uppfylla villkoren i artikel 16, bidrar väsentligt till att förebygga eller minska risken för de negativa konsekvenserna av det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet för människor, natur eller tillgångar utan att risken för negativa konsekvenser ökar för andra människor, natur eller tillgångar.

2. De anpassningslösningar som avses i punkt 1 a ska bedömas och rangordnas i prioritetsordning med hjälp av bästa tillgängliga klimatprognoser och ska åtminstone förhindra eller minska
 - a) klimatförändringarnas plats- och sammanhangsspecifika negativa konsekvenser för den ekonomiska verksamheten, eller
 - b) klimatförändringarnas potentiella negativa konsekvenser för den miljö där den ekonomiska verksamheten äger rum.
3. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
 - a) komplettera punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till anpassning till klimatförändringar, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
4. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 3 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln.
5. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
6. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 3 senast den 31 december 2020 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2022.

Artikel 12

Väsentligt bidrag till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser om den verksamheten antingen bidrar väsentligt till att vattenförekomster uppnår god status, inbegripet yt- och grundvattenförekomster, eller till att förhindra försämring av vattenförekomster som redan har god status, eller väsentligt bidrar till att marina vatten uppnår god miljöstatus, eller till att förhindra att marina vatten försämras när de redan har god miljöstatus, på något av följande sätt:
 - a) Den skyddar miljön från negativa effekter av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten, bland annat från alltmer oroväckande föroreningar såsom läkemedel och mikroplaster, exempelvis genom att säkerställa lämplig insamling, rening och utsläpp av avloppsvatten från tätbebyggelse och industrispillvatten.
 - b) Den skyddar människors hälsa från negativa konsekvenser av eventuell kontaminering av dricksvatten genom att säkerställa att det är fritt från alla mikroorganismer, parasiter och ämnen som utgör en potentiell fara för människors hälsa och genom att förbättra människors tillgång till rent dricksvatten.
 - c) Den förbättrar vattenförvaltning och vattneffektivitet, inbegripet genom att skydda och förbättra statusen hos akvatiska ekosystem, genom att främja en hållbar vattenanvändning genom långsiktigt skydd av tillgängliga vattenresurser, bland annat med hjälp av åtgärder såsom återanvändning av vatten, genom att säkerställa en gradvis minskning av förorenande utsläpp i yt- och grundvatten, genom att bidra till en begränsning av effekterna av översvämning och torka, eller med hjälp av någon annan verksamhet som skyddar eller förbättrar vattenförekomsternas kvalitativa och kvantitativa status.

- d) Den säkerställer en hållbar användning av marina ekosystemtjänster eller bidrar till god miljöstatus i marina vatten, inbegripet genom att skydda, bevara eller återställa den marina miljön och genom att förebygga eller minska utsläpp i den marina miljön.
 - e) Den möjliggör någon av de verksamheter som anges i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 13

Väsentliga bidrag till omställningen till en cirkulär ekonomi

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till omställningen till en cirkulär ekonomi, inbegripet förebyggande, återanvändning och materialåtervinning av avfall, om den verksamheten
- a) använder naturresurser, inbegripet biobaserade material och andra råmaterial från hållbara källor, på ett effektivare sätt inom produktionen, inbegripet genom
 - i) minskad användning av primära råmaterial eller ökad användning av biprodukter och sekundära råmaterial, eller
 - ii) resurs- och energieffektivitetsåtgärder.
 - b) ökar produkters hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet eller återanvändbarhet, särskilt vid utformning och tillverkning,
 - c) ökar möjligheten att materialåtervinna produkter, inbegripet möjligheten att materialåtervinna enskilda material som ingår i produkterna, bland annat genom att ersätta eller minska användningen av produkter och material som inte går att materialåtervinna, särskilt vid utformning och tillverkning,
 - d) väsentligt minskar innehålllet av farliga ämnen och ersätter särskilt farliga ämnen i material och produkter under hela deras livscykel, i linje med de mål som anges i unionsrätten, inbegripet genom att ersätta sådana ämnen med säkrare alternativ och genom att säkerställa spårbarhet,
 - e) förlänger användningen av produkter, inbegripet genom återanvändning, utformning för lång livslängd, användning för nya ändamål, demontering, återtillverkning, uppgradering och reparation, och genom delad användning av produkter,
 - f) ökar användningen av sekundära råmaterial och kvaliteten på dessa, inbegripet genom en högkvalitativ materialåtervinning av avfall,
 - g) förebygger eller minskar avfallsgenerering, inbegripet generering av avfall från mineralutvinning och avfall från bygg- och rivningsverksamhet,

- h) ökar förberedelsen för återanvändning och materialåtervinning av avfall,
 - i) ökar utvecklingen av den infrastruktur för avfallshantering som krävs för förebyggande, för förberedelse för återanvändning och för materialåtervinning samtidigt som det säkerställs att de återvunna materialerna materialåtervinns som sekundära råmaterial av hög kvalitet och används i produktion, så att nedgradering av avfallet undviks,
 - j) minimerar förbränning av avfall och undviker bortskaffande av avfall, inbegripet deponering, i enlighet med principerna för avfallshierarkin,
 - k) förhindrar och minskar nedskräpning, eller
 - l) möjliggör någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–k i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till omställningen till en cirkulär ekonomi, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilka tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 14

Väsentligt bidrag till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar om den verksamheten bidrar väsentligt till miljöskydd mot miljöföroreningar genom att
- a) förebygga eller, där detta inte är praktiskt genomförbart, minska utsläpp av föroreningar till luft, vatten eller mark, utom växthusgaser,
 - b) förbättra luft-, vatten- eller markkvalitet i områden där den ekonomiska verksamheten utförs samtidigt som den minimerar de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön eller risken för sådana,
 - c) förebygga eller minimera de negativa konsekvenserna för människors hälsa och miljön i samband med framställning, användning eller bortskaffande av kemikalier,
 - d) städa upp skräp och andra miljöföroreningar, eller
 - e) möjliggöra någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16.
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
- a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till förebyggande och begränsning av miljöföroreningar, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.

3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 15

Väsentligt bidrag till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem

1. En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem om den verksamheten bidrar väsentligt till att skydda, bevara eller återställa biologisk mångfald eller till att uppnå ett gott tillstånd för ekosystem, eller till att skydda ekosystem som redan befinner sig i ett gott tillstånd, genom
 - a) bevarande av natur och biologisk mångfald, inbegripet att åstadkomma gynnsam bevarandestatus för naturliga och delvis naturliga livsmiljöer och arter, eller förhindra försämring av dem om deras bevarandestatus redan är gynnsam, samt skydd och återställande av landekosystem, marina ekosystem och andra akvatiska ekosystem för att förbättra deras tillstånd och öka deras kapacitet att tillhandahålla ekosystemtjänster,
 - b) hållbar markanvändning och markförvaltning, inbegripet lämpligt skydd av markens biologiska mångfald, undvikande av nettoförstöring av mark samt efterbehandling av förorenade områden,
 - c) hållbara jordbruksmetoder, inbegripet sådana som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller stoppa eller förhindra förstöring av mark och andra ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer,
 - d) hållbart skogsbruk, inbegripet metoder och användning av skogar och skogsmark som bidrar till att öka den biologiska mångfalden eller till att stoppa eller förhindra förstöring av ekosystem, avskogning och förlust av livsmiljöer, eller
 - e) möjliggörande av någon av de verksamheter som förtecknas i leden a–d i denna punkt i enlighet med artikel 16,
2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 i syfte att
 - a) komplettera punkt 1 i den här artikeln genom att fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra under vilka villkor en specifik ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till skyddet och återställandet av biologisk mångfald och ekosystem, och
 - b) komplettera artikel 17 genom att för varje relevant miljömål fastställa tekniska granskningskriterier för att avgöra huruvida en ekonomisk verksamhet för vilken tekniska granskningskriterier har fastställts enligt led a i denna punkt orsakar betydande skada för ett eller flera av dessa mål.
3. Innan kommissionen antar den delegerade akt som avses i punkt 2 i den här artikeln ska den samråda med den plattform som avses i artikel 20 vad gäller de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln.
4. Kommissionen ska fastställa de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 2 i den här artikeln i en delegerad akt, med beaktande av kraven i artikel 19.
5. Kommissionen ska anta den delegerade akt som avses i punkt 2 senast den 31 december 2021 för att säkerställa att den är tillämplig från och med den 1 januari 2023.

Artikel 16

Möjliggörande verksamheter

En ekonomisk verksamhet ska anses bidra väsentligt till ett eller flera av miljömålen i artikel 9 genom att direkt göra det möjligt för andra verksamheter att bidra väsentligt till ett eller flera av dessa mål förutsatt att sådan ekonomisk verksamhet

- a) inte leder till en inlåsning av tillgångar som undergräver långsiktiga miljömål, med tanke på dessa tillgångars ekonomiska livslängd, och
- b) har en väsentlig positiv miljöpåverkan på grundval av livscykelöverväganden.

*Artikel 17***Betydande skada för miljömål**

1. Vid tillämpningen av artikel 3 b ska en ekonomisk verksamhet, med beaktande av livscykeln för de produkter och tjänster som tillhandahålls av den ekonomiska verksamheten, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, anses orsaka betydande skada för

- a) begränsning av klimatförändringar, om verksamheten leder till betydande växthusgasutsläpp,
- b) anpassning till klimatförändringar, om verksamheten leder till att det nuvarande klimatet och det förväntade framtida klimatet får ökade negativa konsekvenser för själva verksamheten eller för andra människor, naturen eller tillgångar,
- c) hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, om verksamheten skadar
 - i) vattenförekomsterna, inbegripet yt- och grundvatten, goda status eller goda ekologiska potential, eller
 - ii) marina vattens goda miljöstatus,
- d) den cirkulära ekonomin, inbegripet förebyggande och materialåtervinning av avfall, om
 - i) verksamheten leder till betydande ineffektivitet vid användningen av material eller vid direkt eller indirekt användning av naturresurser såsom icke förnybara energikällor, råmaterial, vatten och mark i ett eller flera stadier av produkternas livscykel, inklusive vad gäller produkternas hållbarhet, reparerbarhet, uppgraderbarhet, återanvändbarhet eller möjligheten att materialåtervinna dessa,
 - ii) verksamheten leder till en betydande ökning av generering, förbränning eller bortskaffande av avfall, med undantag för förbränning av farligt avfall som inte kan materialåtervinnas, eller
 - iii) långsiktigt bortskaffande av avfall kan orsaka betydande och långvarig skada för miljön,
- e) förebyggande och begränsning av miljöföroreningar, om verksamheten leder till en betydande ökning av utsläpp av föroreningar till luft, vatten eller mark jämfört med situationen innan verksamheten inleddes, eller
- f) skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem, om verksamheten
 - i) medför betydande skada för ekosystemens goda tillstånd och motståndskraft, eller
 - ii) skadar bevarandestatusen för livsmiljöer och arter, inbegripet sådana som är av unionsintresse.

2. Vid bedömningen av en ekonomisk verksamhet i förhållande till kriterierna i punkt 1 ska hänsyn tas både till verksamhetens egen miljöpåverkan och till miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den verksamheten under hela deras livscykel, särskilt genom beaktande av produkternas och tjänsternas framställning och användning och slutet av deras livscykel.

*Artikel 18***Minimiskyddsåtgärder**

1. De minimiskyddsåtgärder som avses i artikel 3 c ska vara förfaranden som genomförs av ett företag som bedriver en ekonomisk verksamhet för att säkerställa att den sker i enlighet med OECD:s riktlinjer för multinationella företag och FN:s vägledande principer för företag och mänskliga rättigheter, inbegripet principerna och rättigheterna i de åtta grundläggande konventioner som tas upp i Internationella arbetsorganisationens deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och i det internationella regelverket för mänskliga rättigheter.

2. När företag genomför de förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel ska de följa principen *orsaka inte betydande skada*, som avses i artikel 2.17 i förordning (EU) 2019/2088.

*Artikel 19***Krav för tekniska granskningskriterier**

1. De tekniska granskningskriterier som fastställs enligt artiklarna 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 ska
 - a) identifiera de mest relevanta potentiella bidragen till ett visst miljömål, samtidigt som de respekterar principen om teknikneutralitet, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och de långsiktiga konsekvenserna av en viss ekonomisk verksamhet,
 - b) specificera de minimikrav som måste uppfyllas för att undvika betydande skada för något av de relevanta miljömålen, med hänsyn tagen till både de kortsiktiga och de långsiktiga konsekvenserna av en viss ekonomisk verksamhet,
 - c) vara kvantitativa och innehålla tröskelvärden så långt det är möjligt, och annars vara kvalitativa,
 - d) om lämpligt, bygga på unionens märknings- och certifieringssystem, unionens metoder för att bedöma miljöavtryck och unionens statistiska klassifikationssystem, och ta hänsyn till all relevant befintlig unionslagstiftning,
 - e) i möjligaste mån använda sådana hållbarhetsindikatorer som anges i artikel 4.6 i förordning (EU) 2019/2088,
 - f) vara baserade på entydiga vetenskapliga bevis och den försiktighetsprincip som fastställs i artikel 191 i EUF-fördraget,
 - g) ta hänsyn till livscykeln, inbegripet belägg från befintliga livscykelanalyser, genom att beakta både den ekonomiska verksamhetens egen miljöpåverkan och miljöpåverkan av de produkter och tjänster som tillhandahålls genom den ekonomiska verksamheten, särskilt genom att beakta produkternas och tjänsternas framställning och användning och slutet av deras livscykel,
 - h) ta hänsyn till den ekonomiska verksamhetens art och omfattning, inbegripet
 - i) huruvida den är en möjliggörande verksamhet enligt artikel 16, eller
 - ii) huruvida den är en omställningsverksamhet enligt artikel 10.2,
 - i) ta hänsyn till de potentiella marknadseffekter som omställningen till en mer hållbar ekonomi medför, inbegripet risken för att vissa tillgångar blir strandade som en följd av en sådan omställning, liksom risken för att skapa inkonsekventa incitament för hållbara investeringar,
 - j) omfatta alla relevanta ekonomiska verksamheter inom en specifik sektor och säkerställa att de verksamheterna behandlas lika om de bidrar lika mycket till de miljömål som anges i artikel 9 i denna förordning, för att undvika en snedvridning av konkurrensen på marknaden, och
 - k) vara enkla att använda och fastställda på ett sätt som underlättar kontrollen av efterlevnaden av dem.

Om den ekonomiska verksamheten tillhör någon av de kategorier som avses i led h ska de tekniska granskningskriterierna tydligt ange detta.

2. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska också inkludera kriterier för verksamheter som rör omställningen till ren energi som är förenliga med en bana för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå, särskilt energieffektivitet och förnybar energi, i den utsträckning verksamheterna bidrar väsentligt till något av miljömålen.
3. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska säkerställa att elproduktionsverksamheter som använder fasta fossila bränslen inte anses vara miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
4. De tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 ska även inkludera kriterier för verksamheter som rör övergången till ren eller klimatneutral mobilitet, även genom trafikomställning, effektivitetsåtgärder och alternativa bränslen, i den utsträckning de bidrar väsentligt till något av miljömålen.

5. Kommissionen ska regelbundet se över de tekniska granskningskriterier som avses i punkt 1 och, om så är lämpligt, ändra de delegerade akter som antagits i enlighet med denna förordning i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

I detta sammanhang ska kommissionen, innan den ändrar eller ersätter en delegerad akt, bedöma genomförandet av de kriterierna med beaktande av resultatet av finansmarknadsaktörernas tillämpning av dem och deras inverkan på kapitalmarknaderna, inbegripet på styrningen av investeringar mot miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.

För att säkerställa att de ekonomiska verksamheter som avses i artikel 10.2 fortfarande följer en trovärdig omställningsbana som är förenlig med en klimatneutral ekonomi ska kommissionen se över de tekniska granskningskriterierna för dessa verksamheter minst vart tredje år och, där så är lämpligt, ändra den delegerade akt som avses i artikel 10.3 i linje med vetenskapliga och tekniska framsteg.

Artikel 20

Plattform för hållbar finansiering

1. Kommissionen ska upprätta en plattform för hållbar finansiering (nedan kallad *plattformen*). Den ska ha en välavvägd sammansättning av följande grupper:

- a) representanter från
 - i) Europeiska miljöbyrån,
 - ii) de europeiska tillsynsmyndigheterna,
 - iii) Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden, och
 - iv) Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter,
- b) experter som representerar relevanta privata intressenter, inklusive finansmarknadsaktörer och andra marknadsaktörer och verksamhetssektorer, som representerar relevanta branscher, samt personer med sakkunskap inom redovisning och rapportering,
- c) experter som representerar det civila samhället, inbegripet personer som har sakkunskaper i miljöfrågor, sociala frågor och arbetsmarknads- och styrningsfrågor,
- d) experter som utsetts för sina personliga egenskaper, som har styrkt kunskap och erfarenhet inom de områden som omfattas av denna förordning,
- e) experter som representerar den akademiska världen, inbegripet universitet, forskningsinstitut och andra vetenskapliga organisationer, inbegripet personer med övergripande sakkunskap.

2. Plattformen ska

- a) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriterier som avses i artikel 19 och om det eventuella behovet av att uppdatera de kriterierna,
- b) analysera de tekniska granskningskriteriernas inverkan i fråga om potentiella kostnader och fördelar med deras tillämpning,
- c) hjälpa kommissionen att analysera begäranden från intressenter om att utarbeta eller revidera tekniska granskningskriterier för en viss ekonomisk verksamhet,
- d) i lämpliga fall ge kommissionen råd om den betydelse som standarder för hållbarhetsredovisning och hållbarhetsrapportering kan ha vid tillämpningen av de tekniska granskningskriterierna,
- e) regelbundet övervaka och rapportera till kommissionen om trender på unionsnivå och medlemsstatsnivå när det gäller kapitalflöden till hållbara investeringar,
- f) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att utarbeta ytterligare åtgärder för att förbättra uppgifters tillgänglighet och kvalitet,
- g) ge kommissionen råd om de tekniska granskningskriteriernas användbarhet, med hänsyn till behovet av att undvika onödiga administrativa bördor,

- h) ge kommissionen råd om det eventuella behovet av att ändra denna förordning,
 - i) ge kommissionen råd om utvärdering och utarbetande av politik för hållbar finansiering, inbegripet avseende politisk samstämmighet,
 - j) ge kommissionen råd om arbetet med att nå andra hållbarhetsmål, inbegripet sociala mål,
 - k) ge kommissionen råd om tillämpningen av artikel 18 och om det eventuella behovet av att komplettera kraven i den.
3. Plattformen ska beakta många olika intressenters åsikter.
4. Kommissionen ska vara ordförande för plattformen, som ska vara sammansatt i enlighet med de övergripande reglerna för inrättande av kommissionens expertgrupper och deras funktion. Kommissionen får i det sammanhanget på ad hoc-basis bjuda in experter med särskild sakkunskap.
5. Plattformen ska utföra sina uppgifter i enlighet med principen om insyn. Kommissionen ska offentliggöra protokollen från plattformens möten och andra relevanta dokument på kommissionens webbplats.
6. I fall då finansmarknadsaktörer anser att en ekonomisk verksamhet som inte uppfyller de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning, eller för vilken sådana tekniska granskningskriterier ännu inte har fastställts, bör anses vara miljömässigt hållbar får de informera plattformen om detta.

Artikel 21

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i artikel 14.1 i förordning (EU) 2019/2088 övervakar finansmarknadsaktörernas efterlevnad av kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i den här förordningen. Alla medlemsstater ska säkerställa att deras behöriga myndigheter har alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter enligt den här förordningen.
2. Vid tillämpningen av denna förordning ska de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och utan onödigt dröjsmål förse varandra med den information som är relevant för fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 22

Åtgärder och sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om åtgärder och sanktioner vid överträdelser av artiklarna 5, 6 och 7. Åtgärderna och sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 23

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 12 juli 2020.
3. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 och 15.2 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Kommissionen ska samla in all nödvändig expertis innan de delegerade akterna antas och under deras utarbetande, inbegripet genom samråd med experterna i den expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering som avses i artikel 24. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den agera i enlighet med de principer och förfaranden som fastställs i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4, 10.3, 11.3, 12.2, 13.2, 14.2 eller 15.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av fyra månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 24

Expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering

1. En expertgrupp för medlemsstaterna om hållbar finansiering (nedan kallad *medlemsstaternas expertgrupp*) ska ge kommissionen råd om ändamålsenligheten i de tekniska granskningskriterierna och den metod som plattformen väljer vad gäller utarbetandet av de kriterierna i enlighet med artikel 19.
2. Kommissionen ska informera medlemsstaterna genom möten i medlemsstaternas expertgrupp för att underlätta en diskussion mellan medlemsstaterna och kommissionen vid en lämplig tidpunkt, särskilt vad gäller plattformens huvudsakliga resultat, såsom nya tekniska granskningskriterier eller väsentliga uppdateringar av dessa, eller rapportutkast.

KAPITEL III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 25

Ändringar av förordning (EU) 2019/2088

Förordning (EU) 2019/2088 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 2a

Principen orsaka inte betydande skada

1. De europeiska tillsynsmyndigheterna, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010 (gemensamt *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avser principen *orsaka inte betydande skada* som avses i artikel 2.17 i den här förordningen vilka är förenliga med det innehåll, de metoder och den presentation med avseende på hållbarhetsindikatorer för negativa konsekvenser som avses i artikel 4.6 och 4.7 i den här förordningen.
2. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 1 till kommissionen senast den 30 december 2020.
3. Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 1 i denna artikel i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

2. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"2a. Om finansmarknadsaktörer tillhandahåller en sådan finansiell produkt som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 (*) ska de, i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 i den här förordningen, inkludera de upplysningar som krävs enligt artikel 6 i förordning (EU) 2020/852.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13)."

b) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som ska lämnas enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel."

c) Följande punkt ska läggas till:

"4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avses i punkt 2a i denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och skillnader mellan dem, liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och, där så är nödvändigt för att uppnå det målet, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 3 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen

a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och

b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c-f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010."

3. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"4a. Finansmarknadsaktörer ska i de upplysningar som ska lämnas enligt artikel 6.1 och 6.3 i denna förordning inkludera de upplysningar som krävs enligt artikel 5 i förordning (EU) 2020/852."

b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

"5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som ska lämnas enligt punkterna 1–4 i denna artikel."

c) Följande punkt ska läggas till:

"6. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av de upplysningar som avses i punkt 4a i denna artikel.

Vid utarbetandet av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras mål enligt punkt 4a i denna artikel och skillnader mellan dem liksom målet att upplysningar ska vara korrekta, rättvisande, tydliga, inte vilseledande, lättfattliga och koncisa, och, där så är nödvändigt för att uppnå det målet, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 5 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen

- a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
- b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

4. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”c) för en finansiell produkt som omfattas av artikel 5 i förordning (EU) 2020/852, den information som krävs enligt den artikeln,

d) för en finansiell produkt som omfattas av artikel 6 i förordning (EU) 2020/852, den information som krävs enligt den artikeln.”

- b) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”4. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av den information som avses i punkt 1 a och b.”

- c) Följande punkt ska läggas till:

”5. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar kraven för innehåll i och presentation av den information som avses i punkt 1 c och d.

Vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn enligt första stycket i denna punkt ska de europeiska tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de olika typerna av finansiella produkter, deras egenskaper och mål och skillnaderna mellan dem och, där så är nödvändigt, utarbeta förslag till ändring av de tekniska standarder för tillsyn som avses i punkt 4 i denna artikel. Förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska ta hänsyn till tillämpningsdatumerna i artikel 27.2 a respektive b i förordning (EU) 2020/852 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 i den förordningen. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska uppdatera de tekniska standarderna för tillsyn mot bakgrund av den tekniska och regulatoriska utvecklingen.

De europeiska tillsynsmyndigheterna ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt till kommissionen

- a) senast den 1 juni 2021 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
- b) senast den 1 juni 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c–f i förordning (EU) 2020/852.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010.”

5. Artikel 20.3 ska ersättas med följande:

”3. Genom undantag från punkt 2 i denna artikel gäller följande:

- a) Artiklarna 4.6, 4.7, 8.3, 9.5, 10.2, 11.4 och 13.2 ska tillämpas från och med den 29 december 2019.
- b) Artiklarna 2a, 8.4, 9.6 och 11.5 ska tillämpas från och med den 12 juli 2020.
- c) Artiklarna 8.2a och 9.4a ska tillämpas
 - i) från och med den 1 januari 2022 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 a och b i förordning (EU) 2020/852, och
 - ii) från och med den 1 januari 2023 när det gäller de miljömål som avses i artikel 9 c-f i förordning (EU) 2020/852.
- d) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 ska tillämpas från och med den 1 januari 2022.”

Artikel 26

Översyn

1. Senast den 13 juli 2022 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning. I rapporten ska följande utvärderas:

- a) Hur genomförandet av denna förordning fortskrider med avseende på utarbetandet av tekniska granskningskriterier för miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter.
- b) Det eventuella behovet av att se över och komplettera kriterierna i artikel 3 för när en ekonomisk verksamhet ska anses vara miljömässigt hållbar.
- c) Användningen av definitionen av miljömässigt hållbara investeringar i unionsrätten och på medlemsstatsnivå, inklusive de bestämmelser som krävs för att inrätta mekanismer för att kontrollera efterlevnaden av kriterierna i denna förordning.
- d) Hur effektiv tillämpningen av de tekniska granskningskriterier som fastställts enligt denna förordning är när det gäller att styra privata investeringar mot hållbara ekonomiska verksamheter, särskilt vad gäller kapitalflöden, inbegripet eget kapital, till privata företag och andra rättsliga enheter, både via finansiella produkter som omfattas av denna förordning och via andra finansiella produkter.
- e) Den tillgång som de finansmarknadsaktörer som omfattas av denna förordning och investerare har till tillförlitlig, aktuell och kontrollerbar information och tillförlitliga, aktuella och kontrollerbara uppgifter om privata företag och andra rättsliga enheter, inbegripet investeringsobjekt inom och utanför denna förordnings tillämpningsområde och, i båda fallen, vad gäller eget kapital och lånat kapital, med beaktande av den därmed sammanhängande administrativa bördan, samt till de förfaranden för kontroll av uppgifterna som är nödvändiga för att fastställa graden av anpassning till de tekniska granskningskriterierna och för att säkerställa efterlevnaden av de förfarandena.
- f) Tillämpningen av artiklarna 21 och 22.

2. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen offentliggöra en rapport med en beskrivning av de bestämmelser som skulle krävas för att utvidga denna förordnings tillämpningsområde bortom miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter och en beskrivning av de bestämmelser som skulle krävas för att förordningen ska omfatta

- a) ekonomiska verksamheter som inte har en betydande påverkan på den miljömässiga hållbarheten och ekonomiska verksamheter som orsakar betydande skada för miljömässig hållbarhet, samt en översyn av lämpligheten i särskilda upplysningskrav i samband med omställningsverksamheter och möjliggörande verksamheter, och
- b) andra hållbarhetsmål, såsom sociala mål.

3. Senast den 13 juli 2022 ska kommissionen utvärdera ändamålsenligheten i de rådgivningsförfaranden för utarbetande av de tekniska granskningskriterierna som fastställts enligt denna förordning.

*Artikel 27***Ikraftträdande och tillämpning**

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Artiklarna 4, 5, 6 och 7 samt artikel 8.1, 8.2 och 8.3 ska tillämpas
 - a) från och med den 1 januari 2022 med avseende på de miljömål som avses i artikel 9 a och b, och
 - b) från och med den 1 januari 2023 med avseende på de miljömål som avses i artikel 9 c–f.
3. Artikel 4 ska inte tillämpas på sådana certifikatbaserade system för skatteincitament som existerar innan denna förordning träder i kraft och som fastställer krav på finansiella produkter som syftar till att finansiera hållbara projekt.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 juni 2020.

På Europaparlamentets vägnar

D. M. SASSOLI

Ordförande

På rådets vägnar

N. BRNJAC

Ordförande
